

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28	Utgitt 9 juli	1943
Innhold.		Side
Skr.	om tillegg til husleievedtekta for Eidsvoll	395
»	om do. til do. for Trysil	395
»	om do. til do. for Vestre Toten	395
»	om endring i vedtekten angående lukningstid for ut- salgsteder i Bodø	396
Lov nr.	om forlenget gyldighet av lov om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for politiutgifter i bud- sjett-terminen 1942—43	396
Mpr.	besl. om nedsettelse av rentesatsene for utlån av Den norske stats fiskeribank	397
»	om endring av forskrifter om ekstraordinære rednings- redskaper på skip i krigsfarvann	397
»	om arveavgift i budsjett-terminen 1943—44	397
»	om skatt til statskassen av motorvogner for budsjett- terminen 1943—44	400
»	om avgift til statskassen av skjenking på bevertnings- steder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2 ½ volumprosent alkohol i budsjett-terminen 1943—44	401
»	om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budsjett-terminen 1943 —44	401
»	om skatt til statskassen av inngangspenger til forestil- linger og framvisninger m. v. for budsjett-terminen 1943 —44	406
»	om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1943	406
»	om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1 juli 1943	407
»	om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1943	407
»	om omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer, innenlands tilvirket fruktvin og kullsyre fra 1 juli 1943	409
»	om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1943	410
»	om avgift til statskassen på belysningsmidler fra 1 juli 1943	411
»	om avgift til statskassen på skinn til tilvirking av pels- varer fra 1 juli 1943	411
»	om avgift til statskassen på kunstige søtstoffer fra 1 juli 1943	412
»	om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1943	413
»	om avgift til statskassen på fyrstikker fra 1 juli 1943	415

	Side
Mpr. besl. om krigstilleggsavgift til statskassen på drikke-	
brennevin og vin fra 1 juli 1943	416
» om krigstilleggsavgift til statskassen på øl fra 1 juli 1943	416
» om krigstilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer	
fra 1 juli 1943	416
» om avgift til statskassen 1) av sirup som brukes til til-	
virking av drops og 2) av mais og innenlands tilvirket	
maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker	
eller stivelsesirup fra 1 juli 1943	417
» om avgift til statskassen av jord som brukes til dyrking	
av tobakk i budsjett-terminen 1943—44	417
» om avgift til statskassen av brennevin tilvirkningen og	
av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av	
brennevin, av etylletertilvirkningen og av øltilvirkningen	
fra 1 juli 1943	418
Forordn. om omsetning og bruk av visse bygningsmaterialer	
og bygningsartikler	419
» om avgift ved innførsel av visse varer framstilt av tekstil-	
spinnestoffer	421
» om forbud mot opprettelse og utvidelse av industri- og	
håndverksbedrifter og handelsvirksomhet	422
» om omsetning av visse råstoffer og hjelpestoffer til	
bakerier og konditorier	425
» om opphevelse av forordning om adgang for Direktoratet	
for industriforsyning til å gi bestemmelser om oppret-	
telse og utvidelse av bedrifter m. v.	426
Skr. om vedtekt til bygningslovens § 57 for Førde sentrum	
bygningsdistrikt	426
» om ny politivedtekt for Stamnes	427
» om tillegg til husleievedtekta for Hønefoss	436
» om gjennomføring av husleeloven i Brekke	436
» om vedtekt til bygningslovens § 124,3 for Trondheim..	436
Forordn. om endring i forordn. om bestrykningsmidler og	
kitt	437
» om omsetning m. v. av hest, storfe, gris, sau og geit	
og av slakt av disse dyr.	437
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Våler herred,	
Hedmark fylke	448
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Vestre Toten	448
Forordn. om avgift ved framstilling av tekstilvarer	448
Mpr. besl. om lønninger for befal i Norges kvinnelige arbeids-	
tjeneste	450
Forordn. om forskrifter til utfylling og gjennomføring av mid-	
lertidig lov om arbeidsplikt m. v.	451
Skr. om regulativ for oppmåling m. v. i Horten	452
» om ny politivedtekt for Beiarn	453
» om at midlert. lov om forbud mot at barn ferdes ute om	
kvelden i vinterhalvåret skal gjelde i Beiarn også uten-	
for tettbygde strøk	456
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Tinn	456
» om avgiftsatsen og refusjonsatsene for brennevin	456
Forordn. om forskrifter nr. 3 etter lov nr. 1 om gjennom-	
føring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats	456
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Mandal	459
Lov om utviding av grensene for kjøpstaden Moss	459

Lov om hestehjelpskasser for utrederkvarterer	Side 461
Mpr. besl. om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter	463
» om avgift til statskassen fra apotekere for 1943—44 ...	464
» om utjamningsavgift på konsummjølk i tida 1 juli 1943 —30 juni 1944	465
Forordn. om endring av bestemmelsene om beregning og oppkreving av omsetningsavgift	465

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

23 juni.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Eidsvoll herred, Akershus fylke, 7 juni 1943 om tillegg til husleievedtekta for Eidsvoll, stadfestet 3 oktober 1942; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

23 juni.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Trysil herred, Hedmark fylke, 10 juni 1943 om tillegg til husleievedtekta for Trysil, stadfestet 26 mars 1943; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

23 juni.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Vestre Toten herred, Opland fylke, 15 mai 1943 om tillegg til husleievedtekta for Vestre Toten, stadfestet 19 september 1941; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

23 juni. Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

23 juni. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Departementet stadfester med dette med enkelte redaksjonelle endringer det vedtak som ordføreren i Bodø har gjort 10 juni 1943 om endring i § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgsteder i kommunen.

Forandringen skal gjelde inntil videre fra og med 1 juli 1943.

Fra samme dag opphører § 1 i den eldre vedtekt å gjelde.

Etter endringen lyder § 1 så:

Utsalgsteder for varer skal med de nedennevnte unntakelser på fredager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8, på de øvrige hverdager fra kl. 18 til kl. 8; dog kan det i tiden fra og med 10 til og med 23 desember holdes åpent til kl. 19.

1ste og 17de mai lukkes kl. 12, julaften kl. 16, nyttårs-aften, påskeaften, pinseaften og St. Hans aften kl. 17.

På søn- og helligdager holdes helt lukket.

24 juni. Lov om forlenget gyldighet av lov nr. 4 Nr. 2. av 15 oktober 1942 om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for polititgifter i budsjett-terminen 1942—43.

Det som er bestemt i lov nr. 4 av 15 oktober 1942 om forhøyelse av den kommunale refusjon til staten for polititgifter i budsjetterminen 1942—43 skal også gjelde for budsjetterminen 1943—44.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Jonas Lie.
Sjef for Politidepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om nedsettelse av 24 juni.
rentesatsene for utlån av Den norske stats fiskeribank.

I medhold av lov nr. 9 av 6 juli 1933 om Den norske stats fiskeribank § 20 nedsettes utlånsrenten i henhold til samme lovs §§ 16 og 29 med $\frac{1}{2}$ % fra 6 juli 1943 og inntil videre, dog foreløbig ikke utover utgangen av inneværende kalenderår. Fartøyer over 60 tonn er dog unntatt fra denne rentenedsettelse.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om endring av 24 juni.
forskrifter av 1 september 1939 om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigsfarvann.

Forskrifter om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigsfarvann, gitt ved kgl. resolusjon av 1 september 1939, endres således:

I § 3 utgår punkt nr. 3.

I § 5, 1 ledd, utgår ordene «samt kjøtthermetikk» og av henvisningen i parentes på slutten av leddet ordet og tallet «og 3».

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

Sjef for Sjøfartsdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om arveavgift i 24 juni.
budsjett-terminen fra 1 juli 1943—30 juni 1944.

§ 1. I budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 skal det til statskassen svares avgift av:

1. Arv som faller i dette tidsrom, enten den tilfaller arvingen etter loven, ved testament eller etter overenskomst, herunder arveforskudd, som det ikke alt er svart avgift av, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934 §§ 2 og 3).
2. Arveforskudd som ytes i dette tidsrom, i tilfelle med tillegg av arveforskudd som vedkommende arving tidligere har mottatt og som det ikke alt er svart avgift av.

24 juni.

§ 2. Avgiften svares etter disse reglene:

- a. Av arv som tilfaller arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, samt arvelaterens foreldre, svares:

Av de første kr. 2 000 av hver enkelt arvelodd intet.

» arveloddens neste kr.	5 000		2 pst.
» » » »	8 000		4 »
» » » »	10 000		6 »
» » » »	15 000		8 »
» » » »	20 000		10 »
» » » »	30 000		12 »
» » » »	40 000		15 »
» » » »	50 000		20 »
» » » »	70 000		25 »
» » » »	100 000		30 »
» dens overskytende beløp			35 »

- b. Av arv som tilfaller slektninger i rett nedstigende linje av arvelaterens barn, adoptivbarn, som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, svares:

Av de første kr. 2 000 av hver enkelt arvelodd intet.

» arveloddens neste kr.	5 000		4 pst.
» » » »	8 000		6 »
» » » »	10 000		8 »
» » » »	15 000		10 »
» » » »	20 000		12 »
» » » »	30 000		15 »
» » » »	40 000		20 »
» » » »	50 000		25 »
» » » »	60 000		30 »
» » » »	60 000		35 »
» » » »	100 000		40 »
» det overskytende beløp			45 »

Når billighet finnes å tale for det, kan vedkommende regjeringsdepartement sette ned arveavgift som er beregnet etter satsene under bokstav b inntil det beløp som framkommer ved avgiftens beregning etter satsene under bokstav a.

- c. Av arv som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett oppstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av slektningene til arvelateren i samme linjer og ledd, svares:

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet.

24 juni.

» arveloddens neste kr.	9 000		6 pst.
» » » »	10 000		8 »
» » » »	20 000		10 »
» » » »	20 000		12 »
» » » »	30 000		15 »
» » » »	30 000		20 »
» » » »	40 000		25 »
» » » »	40 000		30 »
» » » »	50 000		35 »
» » » »	100 000		40 »
» dens overskytende beløp			50 »

d. Av arv som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, for så vidt de bare har almenntilfælde, og styret har sitt sete her i landet, svares en avgift av 10 pst., med mindre det helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle det blir å svare avgift med 15 pst. Dog blir 10 pst. å svare, hvis fortrinnsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv svares:

1. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter testament:

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet.

» arveloddens neste kr.	9 000		10 pst.
» » » »	10 000		12 »
» » » »	20 000		15 »
» » » »	20 000		20 »
» » » »	40 000		25 »
» » » »	50 000		30 »
» » » »	50 000		35 »
» » » »	100 000		40 »
» dens overskytende beløp			50 »

Arveavgift beregnet etter de satsene som står foran, skal også svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke går inn under bestemmelsene i bokstav d, dog slik at avgiften ikke i noe tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pst. av arvets fulle beløp.

2. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter loven (ab intestato):

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet.

» arveloddens neste kr.	9 000		20 pst.
» » » »	10 000		25 »

24 juni.	Av arveloddens neste kr.	20 000		30	pst.
	» » » »	20 000		35	»
	» » » »	40 000		40	»
	» » » »	50 000		45	»
	» » » »	50 000		50	»
	» » » »	100 000		55	»
	» dens overskytende beløp			60	»

- f. Det framkomne avgiftsbeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

§ 3. Fra avgiftsplikten unntas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.
3. Arvemidler som tilfaller noen som er arvelaterens tjenestefolk ved dennes død, for så vidt angår den del av arven som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

Oslo 24 juni 1943.

Qvisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. Ministerpresidentens beslutning om skatt til statskassen av motorvogner for budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944.

For budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 svares skatt til statskassen av motorvogner etter disse regler:

2	av	hundre	av	de	første	kr.	4 000,	eller	deler	derav,	av	vognens	verdi.
4	»	»	»	»	neste	»	3 000	av	verdien,	eller	deler	derav.	
6	»	»	»	»	»	»	3 000	—»—	—»—				
10	»	»	»	»	»	»	3 000	—»—	—»—				
15	»	»	»	»	overskytende	beløp.							

Det framkomne skattebeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

Oslo 24 juni 1943.

Qvisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 24 juni.
kassen av skjenking på bevertningsteder
av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med
over 2½ volumprosent alkohol i budsjett-
terminen 1 juli 1943—30 juni 1944.

I budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 svares til
statskassen avgift av skjenking m. v. på bevertningsteder av
brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volum-
prosent alkohol i samsvar med lov nr. 22 av 24 juni 1931 med
endringslov av 12 mai 1939 (nr. 13).

Avgiften svares med 20 pst. ($\frac{1}{5}$) av den samlede omset-
nings beløp, avgiften iberegnet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

F. Thrana.

Sjef for Finansdepartementet.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til 24 juni.
statskassen av stempelpliktige dokumen-
ter samt stempelavgift av spillekort i bud-
sjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944.

Post 1.

I budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 svares stem-
pelavgift til statskassen av de dokumenter som er nevnt i lov
om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av
11 april 1885 § 8, jfr. lover av 24 juni 1915 nr. 3, 30 juni 1936
nr. 2, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni
1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1
samt av dokumenter, nevnte i andre lover, som plikter avgift
i samsvar med noe nummer i tariffen for stempelpapir etter
disse satser:

a. Av vekslar:

Kr. 0,10	når pålydendet er		inntil kr.	200
» 0,20	» » »	»	over kr.	200 » » 400
» 0,30	» » »	» » »	» » »	400 » » 600
» 0,40	» » »	» » »	» » »	600 » » 800
» 0,50	» » »	» » »	» » »	800 » » 1 000
» 0,60	» » »	» » »	» » »	1 000 » » 1 200
» 0,70	» » »	» » »	» » »	1 200 » » 1 400
» 0,80	» » »	» » »	» » »	1 400 » » 1 600
» 0,90	» » »	» » »	» » »	1 600 » » 1 800
» 1,00	» » »	» » »	» » »	1 800 » » 2 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert
1 000 kroner eller del derav.

24 juni. b. Av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5 000:

Kr. 3,00 når pålydendet er inntil kr. 6 000

» 3,50 » » » over kr. 6 000 » » 7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav.

c. Av firma-anmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: Kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del drav som aksjekapitalen utgjør.

d. Av forsikringskontrakter (poliser):

1. Av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skip: Kr. 0,10 av hvert 1 000 kroner eller del derav som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1 000 kroner eller del derav som forsikringen lyder på.

2. Av kontrakter om andre arter forsikringer med unntak av livsforsikring, ulykkesforsikring, brannforsikring og husdyrforsikring: Kr. 0,10 av hver kontrakt.

e. Av sluttsedler ved omsetning:

1. Av aksjer:

Kr. 0,75 når sluttseddelens pålydende er inntil kr. 100

» 1,50 » » over kr. 100 » » 200

» 2,25 » » » » 200 » » 300

» 3,00 » » » » 300 » » 400

» 4,50 » » » » 400 » » 600

» 6,00 » » » » 600 » » 800

» 7,50 » » » » 800 » » 1 000

» 9,00 » » » » 1 000 » » 1 200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kroner eller del derav.

2. Av obligasjoner:

Kr. 0,10 når sluttseddelens pålydende er inntil kr. 100

» 0,15 » » over kr. 100 » » 200

» 0,25 » » » » 200 » » 300

» 0,30 » » » » 300 » » 400

» 0,40 » » » » 400 » » 500

» 0,75 » » » » 500 » » 1 000

» 1,10 » » » » 1 000 » » 1 500

» 1,50 » » » » 1 500 » » 2 000

» 1,90 » » » » 2 000 » » 2 500

» 2,25 » » » » 2 500 » » 3 000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav.

f. Av dokumenter om overdragelse av bruksrett over fast 24 juni. eiendom eller stående ytelse av fast eiendom samt av dokumenter som plikter den for visse nummere i stempel-tariffen oppførte avgift, etter følgende.

Tariff for stempelpapir:

Nr.	1 til kr.	0,50 for dokument med pålydende av inntil kr.	50
» 2 » »	1 over kr.	50 — »	100
» 3 » »	1,50 — »	100 — »	150
» 4 » »	2,50 — »	150 — »	250
» 5 » »	5 — »	250 — »	500
» 6 » »	10 — »	500 — »	1 000
» 7 » »	15 — »	1 000 — »	1 500
» 8 » »	20 — »	1 500 — »	2 000
» 9 » »	25 — »	2 000 — »	2 500
» 10 » »	30 — »	2 500 — »	3 000
» 11 » »	35 — »	3 000 — »	3 500
» 12 » »	40 — »	3 500 — »	4 000
» 13 » »	45 — »	4 000 — »	4 500
» 14 » »	50 — »	4 500 — »	5 000
» 15 » »	55 — »	5 000 — »	5 500
» 16 » »	60 — »	5 500 — »	6 000
» 17 » »	65 — »	6 000 — »	6 500
» 18 » »	70 — »	6 500 — »	7 000
» 19 » »	75 — »	7 000 — »	7 500
» 20 » »	80 — »	7 500 — »	8 000
» 21 » »	85 — »	8 000 — »	8 500
» 22 » »	90 — »	8 500 — »	9 000
» 23 » »	95 — »	9 000 — »	9 500
» 24 » »	100 — »	9 500 — »	10 000
» 25 » »	110 — »	10 000 — »	11 000
» 26 » »	120 — »	11 000 — »	12 000
» 27 » »	130 — »	12 000 — »	13 000
» 28 » »	140 — »	13 000 — »	14 000
» 29 » »	150 — »	14 000 — »	15 000
» 30 » »	160 — »	15 000 — »	16 000
» 31 » »	170 — »	16 000 — »	17 000
» 32 » »	180 — »	17 000 — »	18 000
» 33 » »	190 — »	18 000 — »	19 000
» 34 » »	200 — »	19 000 — »	20 000
» 35 » »	215 — »	20 000 — »	21 500
» 36 » »	230 — »	21 500 — »	23 000
» 37 » »	245 — »	23 000 — »	24 500
» 38 » »	260 — »	24 500 — »	26 000
» 39 » »	275 — »	26 000 — »	27 500

24 juni. Nr. 40 til kr. 290 for dokument med		pålydende av		over kr.	27 500 inntil kr.	29 000
» 41 » »	305	— »	»	29 000	— »	30 500
» 42 » »	320	— »	»	30 500	— »	32 000
» 43 » »	340	— »	»	32 000	— »	34 000
» 44 » »	360	— »	»	34 000	— »	36 000
» 45 » »	380	— »	»	36 000	— »	38 000
» 46 » »	400	— »	»	38 000	— »	40 000
» 47 » »	420	— »	»	40 000	— »	42 000
» 48 » »	440	— »	»	42 000	— »	44 000
» 49 » »	465	— »	»	44 000	— »	46 500
» 50 » »	490	— »	»	46 500	— »	49 000
» 51 » »	515	— »	»	49 000	— »	51 500
» 52 » »	540	— »	»	51 500	— »	54 000
» 53 » »	570	— »	»	54 000	— »	57 000
» 54 » »	600	— »	»	57 000	— »	60 000
» 55 » »	630	— »	»	60 000	— »	63 000
» 56 » »	660	— »	»	63 000	— »	66 000
» 57 » »	695	— »	»	66 000	— »	69 500
» 58 » »	730	— »	»	69 500	— »	73 000
» 59 » »	765	— »	»	73 000	— »	76 500
» 60 » »	800	— »	»	76 500	— »	80 000
» 61 » »	840	— »	»	80 000	— »	84 000
» 62 » »	880	— »	»	84 000	— »	88 000
» 63 » »	920	— »	»	88 000	— »	92 000
» 64 » »	960	— »	»	92 000	— »	96 000
» 65 » »	1 000	— »	»	96 000	— »	100 000
» 66 » »	1 060	— »	»	100 000	— »	106 000
» 67 » »	1 120	— »	»	106 000	— »	112 000
» 68 » »	1 180	— »	»	112 000	— »	118 000
» 69 » »	1 240	— »	»	118 000	— »	124 000
» 70 » »	1 300	— »	»	124 000	— »	130 000
» 71 » »	1 360	— »	»	130 000	— »	136 000
» 72 » »	1 420	— »	»	136 000	— »	142 000
» 73 » »	1 480	— »	»	142 000	— »	148 000
» 74 » »	1 540	— »	»	148 000	— »	154 000
» 75 » »	1 600	— »	»	154 000	— »	160 000
» 76 » »	1 680	— »	»	160 000	— »	168 000
» 77 » »	1 760	— »	»	168 000	— »	176 000
» 78 » »	1 840	— »	»	176 000	— »	184 000
» 79 » »	1 920	— »	»	184 000	— »	192 000
» 80 » »	2 000	— »	»	192 000	— »	200 000
» 81 » »	2 100	— »	»	200 000	— »	210 000
» 82 » »	2 200	— »	»	210 000	— »	220 000
» 83 » »	2 300	— »	»	220 000	— »	230 000

Nr. 84 til kr. 2 400 for dokument med pålydende av 24 juni.

			over	kr.	230 000	inntil	kr.	240 000
»	85	»	»	2 500	—	»	240 000	— » 250 000
»	86	»	»	2 600	—	»	250 000	— » 260 000
»	87	»	»	2 700	—	»	260 000	— » 270 000
»	88	»	»	2 800	—	»	270 000	— » 280 000
»	89	»	»	2 900	—	»	280 000	— » 290 000
»	90	»	»	3 000	—	»	290 000	— » 300 000
»	91	»	»	3 100	—	»	300 000	— » 310 000
»	92	»	»	3 250	—	»	310 000	— » 325 000
»	93	»	»	3 400	—	»	325 000	— » 340 000
»	94	»	»	3 550	—	»	340 000	— » 355 000
»	95	»	»	3 700	—	»	355 000	— » 370 000
»	96	»	»	3 850	—	»	370 000	— » 385 000
»	97	»	»	4 000	—	»	385 000	— » 400 000
»	98	»	»	4 200	—	»	400 000	— » 420 000
»	99	»	»	4 400	—	»	420 000	— » 440 000
»	100	»	»	4 650	—	»	440 000	— » 465 000
»	101	»	»	4 900	—	»	465 000	— » 490 000
»	102	»	»	5 150	—	»	490 000	— » 515 000
»	103	»	»	5 400	—	»	515 000	— » 540 000
»	104	»	»	5 700	—	»	540 000	— » 570 000
»	105	»	»	6 000	—	»	570 000	— » 600 000
»	106	»	»	6 300	—	»	600 000	— » 630 000
»	107	»	»	6 600	—	»	630 000	— » 660 000
»	108	»	»	6 950	—	»	660 000	— » 695 000
»	109	»	»	7 300	—	»	695 000	— » 730 000
»	110	»	»	7 650	—	»	730 000	— » 765 000
»	111	»	»	8 000	—	»	765 000	— » 800 000
»	112	»	»	8 400	—	»	800 000	— » 840 000
»	113	»	»	8 800	—	»	840 000	— » 880 000
»	114	»	»	9 200	—	»	880 000	— » 920 000
»	115	»	»	9 600	—	»	920 000	— » 960 000
»	116	»	»	10 000	—	»	960 000	— » 1 000 000
»	117	»	»	10 500	—	»	1 000 000	— » 1 050 000
»	118	»	»	11 000	—	»	1 050 000	— » 1 100 000

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kroner eller del derav som summen er høyere enn kr. 1 100 000.

g. Av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom og av brukskontrakter som etter stempellovgivningens bestemmelser ved stempelavgiftsberegningen skal anses som avhendelsesdokumenter, etter de takster i tariffen for stempelpapir under bokstav f, som vil svare til det 5-dobbelte av dokumentenes pålydende.

24 juni. Finans- og tolldepartementet kan bestemme at dokumenter om visse arter av overdragelse skal svares etter den nevnte tariff uten forhøyelse.

Post 2.

I samme budsjett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under slik kontroll som Finans- og tolldepartementet bestemmer, er fritatt for stempelavgift.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om skatt til statskassen av inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. for budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944.**

For budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 svares skatt til statskassen av inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. etter disse regler:

A. I. For kinematografframvisninger: 30 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

II. For andre skattepliktige forestillinger og framvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

B. For inngangspenger til framvisning av norsk film som er opptatt av norsk selskap, kan vedkommende departement nedsette skatten til 25 av hundre.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevil- 24 juni.
ling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk eller
liknende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkings-
avgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å fritta for
omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som
brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymen, toalett vann,
hårvann, munnvann, essenser og liknende, når spriten inngår
som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for
øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på
de vilkår det måtte fastsette, fritta for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens bereg-
ning og betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om omsetnings- 24 juni.
avgift til statskassen på sjokolade- og suk-
kerverer fra 1 juli 1943.

Fra 1 juli 1943 skal det betales omsetningsavgift til stats-
kassen av sjokolade- og sukkerverer etter følgende satser:

For kakaopulver 20 av hundre av varens avgiftspliktige
verdi.

For kokesjokolade, hvormed forstås sjokolade med høyst
26 % fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 av
hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges
avgift, 60 av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om stempelavgift 24 juni.
til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli
1943.

Fra 1 juli 1943 skal det betales stempelavgift til stats-
kassen av sigarer, sigaretter, sigarettthylser, snus, røyke-
tobakk og skråtobakk etter følgende satser:

24. juni.

A. Av sigarer:

Kr.	2,00	pr. 100 stk. av verdi til og med kr.	8,20
»	2,40	—»— —»— —»— —»—	10,40
»	2,80	—»— —»— —»— —»—	12,60
»	3,40	—»— —»— —»— —»—	14,80
»	4,00	—»— —»— —»— —»—	17,00
»	4,60	—»— —»— —»— —»—	19,20
»	5,20	—»— —»— —»— —»—	21,40
»	6,00	—»— —»— —»— —»—	23,80
»	6,60	—»— —»— —»— —»—	27,20
»	7,60	—»— —»— —»— —»—	31,60
»	8,80	—»— —»— —»— —»—	36,20
»	10,00	—»— —»— —»— —»—	40,60
»	11,40	—»— —»— —»— —»—	45,20
»	12,60	—»— —»— —»— —»—	49,60
»	14,00	—»— —»— —»— —»—	54,40
»	15,20	—»— —»— —»— —»—	58,80
»	16,40	—»— —»— —»— —»—	63,20
»	17,80	—»— —»— —»— —»—	67,80
»	19,00	—»— —»— —»— —»—	76,80
»	21,40	—»— —»— —»— —»—	85,60
»	24,00	—»— —»— —»— —»—	94,80
»	26,40	—»— —»— —»— —»—	103,60
»	29,00	—»— —»— —»— over	103,60

B. Av sigaretter:

Kr.	2,40	pr. 100 stk. av verdi til og med kr.	6,40
»	3,60	—»— —»— —»— —»—	9,00
»	5,20	—»— —»— —»— —»—	11,60
»	7,00	—»— —»— —»— —»—	15,20
»	9,20	—»— —»— —»— —»—	19,80
»	11,40	—»— —»— —»— —»—	24,60
»	13,60	—»— —»— —»— —»—	29,20
»	17,60	—»— —»— —»— over	29,20

C. Av sigarettthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stk. av pakningens innhold eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del av denne.

E. Av røyketobakk, herunder karvet
skråtobakk.

Kr.	0,28	pr. netto 100 gram av verdi til og med kr.	1,80
»	0,40	—»— —»— —»— —»—	2,40
»	0,52	—»— —»— —»— —»—	3,00

Kr. 0,68 pr. netto 100 gram av verdi til og med kr. 3,60	24 juni.
» 0,80 —»— —»— —»— » 4,00	
» 0,92 —»— —»— —»— » 4,60	
» 1,20 —»— —»— —»— » 5,80	
» 1,48 —»— —»— —»— » 7,00	
» 2,20 —»— —»— over » 7,00	

F. Av skråtobakk:

Kr. 0,08 pr. 50 gram av pakningens innhold.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om omsetnings- 24 juni.
avgift til statskassen på kullsyreholdige
alkoholfrie drikkevarer, innenlands tilvir-
ket fruktvin og kullsyre fra 1 juli 1943.

I.

Omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkohol-
frie drikkevarer fra 1 juli 1943.

Fra 1 juli 1943 skal i samsvar med de lovbestemmelser
som gjelder omsetningsavgiften på kullsyreholdige alkohol-
frie drikkevarer betales avgift til statskassen av omsetningen
av de nevnte varer med 25 øre pr. liter.

II.

Omsetningsavgift til statskassen på innenlands tilvirket
fruktvin fra 1 juli 1943.

Den som handler med innenlands tilvirket fruktvin som
han har kjøpt hos tilvirkeren, skal fra 1 juli 1943 betale av-
gift til statskassen med 65 øre for hver liter ikke musserende
fruktvin og kr. 1,25 for hver liter musserende fruktvin som
han selger til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og betale for hvert halvår, slik
at avgiften for halvåret blir å betale innen utgangen av den
15 dag i den nest følgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for
avgiftens beregning og betaling, gis av Finans- og tolldeparte-
mentet.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å endre av-
giftsatsene for ikke musserende fruktvin og musserende frukt-
vin med de beløp som den effektive toll henholdsvis for vin

24 juni, på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøyd eller redusert med ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pst.

III.

Omsetningsavgift til statskassen på kullsyre fra 1 juli 1943.

Fra 1 juli 1943 skal det av kullsyre som selges eller innføres til tilvirking av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer som ikke er bestemte til salg, betales omsetningsavgift til statskassen med kr. 10,50 pr. kg kullsyre.

De nærmere bestemmelser om betaling av avgiften og kontrollen med den gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.
Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1943.**

§ 1. Fra 1 juli 1943 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien etter vedføyd proSENTSATS:

1. Platina-, gull- og sølvvarer 20 pst.
2. Smykkevarer (av annet materiale enn edle metaller) 20 »
3. Hansker og vanter av skinn (så vel sydde som bare tilskårne) eller silke (herunder kunstsilke) 10 »
4. Skotøy av silketøy eller tøy hvori finnes silke, av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, sjagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgle-skinn eller etterlikninger herav 15 »
5. Silkevarer, herunder kunstsilkevarer, dog unntatt spinnestoff og garn 6 »
6. Parfhymer, luktende vann og andre vann til toalettbruk, kosmetiske midler så som sminke, pudder og liknende varer til toalettbruk, dog unntatt munnvann, tannpulver, tannpasta og tannkrem .. 30 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsete etc. (tolltariffens glassvarer 11. a.) 5 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares engrospris ved salg til detaljforhandler i samsvarende med nærmere regler som gis av Finans- og tolldepartementet.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som 24 juni er tilvirket av vevd stoff eller trikotstoff (metervare), be-
regnes avgiften bare av stoffets verdi.

§ 4. Finans- og tolldepartementet kan fritta for avgift varer som er nevnt i § 1 under 4, når særlige grunner taler for det.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.
Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 24 juni.
kassen på belyningsmidler fra 1 juli 1943.

I.

Fra 1 juli 1943 skal det betales avgift til statskassen med 25 pst. av den avgiftspliktige verdi av følgende varer:

- 1) elektriske glødelamper og brennere til nernstlamper,
- 2) kvikksølv- og natriumlamper og liknende lamper,
- 3) brennstifter til elektriske buelamper,
- 4) glødelegemer som tjener til å øke flammens lysstyrke.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

II.

Fritatt for avgift er:

- a) belyningsmidler hvis lysstyrke ikke overstiger 1 lumen,
- b) elektriske metalltrådlamper for spenning til og med 20 volt, når deres ytelsesopptakelse ikke overstiger 15 watt,
- c) kulltrådlamper,
- d) brennstifter til elektriske buelamper som bare tjener til kurbestråling.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.
Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 24 juni.
kassen på skinn til tilvirking av pelsvarer fra 1 juli 1943.

Fra 1 juli 1943 skal det betales avgift til statskassen med 25 pst. av den avgiftspliktige verdi av:

a. Innenlands falne skinn av

1. Alle slag pelsdyr, alet i pelsdyrgård, så som rev, mink, ilder, mår, nutria m. m.

- 24 juni. 2. Kalv og føll.
 3. Følgende ville dyr: Bjørn, jerv, ulv, gaupe, rev, bever, oter, røyskatt, mår, ekorn, mink, ilder og alle slag sel.
 b. Fra utlandet innførte skinn som hører inn under tolltariffens «Skinn etc. C.»

Avgiften pliktes erlagt av salg fra grossist eller gjennom salgsorgan for skinnprodusenter (herunder salg ved auksjon), av salg fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker eller ved innførsel fra utlandet.

Såfremt avgiften ikke er erlagt av salget, blir også kjøperen eller den som leverer skinnen til garving, beredning eller liknende bearbeidelse, ansvarlig for avgiften.

Som avgiftspliktig verdi regnes for innenlandsk vare prisen for skinnen i uberedt stand og for innført vare innførselsverdien med tillegg av toll og trafikkavgift og med et ytterligere prosentvis tillegg som fastsettes av Finans- og tolldepartementet. Foreligger varen ved innførselen i beredt eller montert stand som buntmakerarbeid, besetning, utstyr og liknende, regnes avgiften av den innførte vares avgiftspliktige verdi etter en prosentsats som fastsettes av Finansdepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

- 24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om avgift til statskassen på kunstige søtstoffer fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal det betales avgift til statskassen av kunstige søtstoffer (som sakkarin, dulcin, glucin og liknende) med kr. 7 pr. kg reint søtstoff.

Avgiftspliktig er ethvert på kunstig vis framstilt stoff som kan tjene som søtemiddel og som har en høyere søte-evne enn raffinert rør- eller roesukker, men ikke tilsvarende næringsverdi.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om omsetnings- 24 juni.
avgift til statskassen fra 1 juli 1943.

§ 1. Fra 1 juli 1943 betales til statskassen omsetnings-
avgift med 10 % av de omsetninger som er avgiftspliktige
etter reglene i denne beslutning.

Avgiften kan ikke kreves opp som særskilt tillegg til
vederlaget. Dette gjelder ikke salg av varer på auksjon.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er hvis ikke annet går
fram av det etterfølgende:

1. Ethvert salg av en vare med mindre det skjer til ervervs-
drivende som i ervervsvirksomhet enten omsetter vare av
samme slag eller bruker vare av samme slag på annen
måte enn som varig driftsmiddel under arbeid på vare,
bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast an-
legg eller bygge- eller anleggsgrunn eller under arbeid
i andre håndverk etter nærmere bestemmelse av Finans-
og tolldepartementet.

2. Utførelse av arbeid i selvstendig ervervsvirksomhet på
vare, bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet
fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn mot vederlag,
med mindre utførelsen skjer for ervervsdrivende som i
ervervsvirksomhet omsetter arbeidsresultatet.

3. Utførelse av arbeid i andre håndverk etter nærmere be-
stemmelse av Finans- og tolldepartementet med mindre
utførelsen skjer for ervervsdrivende som nevnt under 2.
(Avgiftspliktig er ytelse som representerer siste ledd i
omsetningen.)

Likestilt med salg av en vare er levering av varer pro-
dusert etter oppdrag, levering av varer i forbindelse med ut-
førelse av arbeid selv om varens anvendelse går inn som ledd
i arbeidets utførelse når den ytes av den som utfører arbeidet,
levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller
ytelser og bytte.

Avgiftspliktig er også uttak av varer til eget bruk, privat
eller i ervervsvirksomhet og utførelse av arbeid som nevnt
under 2 og 3 for egen regning av selvstendig ervervsdrivende.

§ 3. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- Salg av varer til utlandet, Svalbard, Jan Mayen og til
bruk for skip i utenriks fart.
- Levering av varer og utførelse av arbeid i forbindelse med
bygging, reparasjon og vedlikehold av skip.
- Salg av varer til bruk på annen måte enn som varig drifts-
middel under ervervsmessig drevet fiske, gårdsbruk med
binæringer, husdyrhold eller hagebruk.
- Salg av aviser, tidsskrifter, julehefter, vann, lysgass, elek-
trisitet, insulin og levende dyr, dog ikke av dyr til slakt.

- 24 juni. e. Salg ved annen omførsel enn torgsalg av fisk, kval, springer og skalldyr av egen fangst, med mindre Finans- og tolldepartementet treffer særlig bestemmelse i det enkelte tilfelle.
- f. Salg av løsøre gjenstand fra den som har eid gjenstanden til eget bruk, privat eller som varig driftsmiddel i ervervsvirksomhet.
- g. Kunstmaleres og billedhoggeres salg av egne kunstverker.
- h. Uttak av produkter fra eget gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og hagebruk og av uforedlete produkter fra eget skogbruk til bruk privat eller til formål innen rammen av disse erverv.

Opptrer en selvstendig ervervsdrivende som mellommann for selger eller kjøper, gjelder ikke unntakene etter e, f og g.

Finans- og tolldepartementet kan under hensyn til foreliggende særlige forhold unnta fra avgiftsplikten.

§ 4. Grunnlaget for avgiftens beregning er vederlaget. Ved ytelse av varer eller arbeid som vederlag for varer eller arbeid, uttak av varer til eget bruk og utførelse av arbeid for egen regning beregnes avgiften av den alminnelige omsetningsverdi for en tilsvarende ytelse som representerer siste ledd i omsetningen. Direktøren for skattevesenet avgjør med bindende virkning hvilken verdi skal anses som den alminnelige omsetningsverdi.

Ved beregning av avgiftsgrunnlaget kommer avgiften ikke til fradrag, heller ikke beregnede omkostninger ved avtalens oppfyllelse, herunder omkostninger ved omsetning gjennom mellommann eller på auksjon selv om omkostningene etter avtalen skal dekkes særskilt. Det samme gjelder beregnede vederlag for alle varer og ethvert arbeid som den avgiftspliktige yter eller besørger ytet i forbindelse med oppfyllelsen, herunder varer og arbeid som etter sitt slag er unntatt fra avgiftsplikt etter reglene i §§ 2 og 3.

Selges en vare ufortollet, beregnes avgiften av vederlaget tillagt alle omkostninger ved forsendelsen til tollstedet og toll, selv om forsendelsen og fortollingen etter avtalen skal besørges og bekostes av mottakeren.

§ 5. Av varer fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen betales avgift ved innførselen etter reglene i denne beslutning, idet dog regelen i § 3 f ikke gjelder ved innførsel. Avgift betales også ved innførsel av varer som er gjenstand for gave, lån eller leie til mottaker her i landet.

Er en vare ved innførselen ennå ikke omsatt av den utenlandske leverandør, betales avgift ved innførselen med mindre varen føres inn av selvstendig ervervsdrivende som har fast

forretningsted her i riket, og som omsetter vare av samme slag. I så fall betaler den ervervsdrivende avgift ved omsetning av varen eller ved uttak til eget bruk.

Ved innførsel fastsettes grunnlaget for avgiftens beregning i samsvar med reglene for fastsettelse av varers tollverdi ved verdifortolling. Ved gjeninnførsel av varer etter forredling, bearbeidelse eller reparasjon i utlandet beregnes avgiften av de påløpne omkostninger, herunder omkostninger ved forsendelsen fram og tilbake. Toll og andre innførselsavgifter legges til etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet.

§ 6. Finans- og tolldepartementet bestemmer med bindende virkning hvilket omsetningsledd skal anses som siste ledd i omsetningen og forståelsen av uttrykkene «vare av samme slag», «varig driftsmiddel», «arbeid på vare, bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn», «selvstendig ervervsvirksomhet» og «mel-lommann».

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- kassen på fyrstikker fra 1 juli 1943.

Fra 1 juli 1943 skal til statskassen betales følgende avgift på fyrstikker:

- a) for hver eske eller annen pakning som inneholder et normalantall av inntil 50 fyrstikker, 2 øre,
- b) for hver eske eller annen pakning som inneholder over 50 og inntil 500 fyrstikker, 20 øre,
- c) for hver eske eller annen pakning som inneholder over 500 fyrstikker, 20 øre for hvert antall av 500 fyrstikker eller del derav.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiftens betaling m. v. gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om krigstilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og vin fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal det betales krigstilleggsavgift til statskassen av drikkebrennevin og vin (herunder fruktvin) som A/S Vinmonopolet selger til innenlandsk bruk med 30 % av detaljsalgsprisen.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og toll-departementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om krigstilleggsavgift til statskassen på øl fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal det betales krigstilleggsavgift til statskassen av øl med 30 % av detaljsalgsprisen.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og toll-departementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om krigstilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal det betales krigstilleggsavgift til statskassen av sigarer, sigaretter, sigarethylser, snus, røyketobakk og skråtobakk med 20 % av varenes detaljsalgspris.

Avgiften erlegges av den som plikter å beriktige tobakkstempelavgiften; jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og toll-departementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 24 juni.
kassen 1) av sirup som brukes til tilvirk-
ing av drops og 2) av mais og innenlands
tilvirket maisstivelse som brukes til til-
virkning av stivelsesukker eller stivelse-
sirup fra 1 juli 1943.

I.

Fra 1 juli 1943 skal det betales avgift til statskassen
av sirup som brukes til tilvirkning av drops med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1943 skal det betales avgift til statskassen av
mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til til-
virkning av stivelsesirup eller stivelsesukker med følgende
beløp:

1. Av mais 5 øre pr. kg.
2. Av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 24 juni.
kassen av jord som brukes til dyrking av
tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1943—
30 juni 1944.

Av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-ter-
minen 1 juli 1943—30 juni 1944 skal betales en avgift til
statskassen av 10 øre pr. m², dog således at det av det på
en eiendom beplantete areal svares en avgift av minst kr. 20.
Avgift pliktes dog ikke når arealet ikke overstiger 5 m².

Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller
ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan avgiften betales tilbake; de
nærmere regler gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

24 juni. **Ministerpresidentens beslutning om avgift til statskassen av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1943.**

Fra 1 juli 1943 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

1. Avgiften betales med kr. 2,62 for hver liter beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 2,62, for renset sprit med kr. 2,64 samt for til drikk tillagete destillater, hvortil har vært brukt fullstendig renset sprit, med kr. 2,67 pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom framkommer innen 2 år etter utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en slik måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det etter skattleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i prosent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevintollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

1. Av mais betales en avgift av 5 øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkingstermin etter den i hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 øre pr. liter.

2. Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter 24 juni, et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg, en avgift av 4 øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 øre pr. liter.
3. Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.
- C. Avgift av etylletertilvirkingen med kr. 3,50 pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyllestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.
- D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:
 1. Av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 35 øre.
 2. Av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 50 øre.
 3. Av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 70 øre.

Oslo 24 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

24 juni.

Omsetning og bruk av visse bygningsmaterialer og bygningsartikler.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med bygningsmaterialer og bygningsartikler forstås i denne forordning alle slags materialer og artikler som brukes til byggearbeider så som til beboelseshus, hytter, kontorbygninger, fabrikkbygninger, verkstedsbygninger, lagerhus, gara-

24 juni. sjer, uthus, skur m. v. og videre damanlegg, elektrisitetsverk, bruere, kraner, transportinnretninger og andre industrianlegg samt skip, fartøyer og båter.

Bestemmelsene i denne forordning gjelder dog ikke bygningsmaterialer og bygningsartikler

a) som omfattes av Landbruksdepartementets forordning av 16 mai 1941 om rasjonering av trelast, jfr. endringsforordning av 2 august 1941 og endringslov av 12 mars 1942 nr. 10,

b) som er regulert ved særskilte bestemmelser av Næringsdepartementet (Forsyningsdepartementet) så som sement, stålplater og bandstål, armeringsjern/rundtjern, armatur og fittings (helt eller delvis av kopplerlegt materiale), metaller, elektrisk ledningsmateriell, malerverer og bituminøse stoffer.

§ 2. Det er forbudt å bruke bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

§ 3. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bygningsmaterialer og bygningsartikler til forbruker eller til noen som opptrer på vegne av forbruker, uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve bygningsmaterialer og bygningsartikler som overdras i strid med bestemmelsene i denne paragraf.

Omsetningsforbudet gjelder også levering til oppfyllelse av salgs- eller leveringsavtale som er inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 4. Unntatt fra forbudet i §§ 2 og 3 er omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler til arbeider som utføres av eller for de tyske myndigheter.

Salg av bygningsmaterialer og bygningsartikler til de tyske myndigheter kan bare finne sted mot anvisning utstedt av vedkommende tyske myndighet.

§ 5. Avdelingen for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 6. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1943. Samtidig 24 juni. oppheves forordning av 7 februar 1941 om forbud mot omsetning og bruk av visse bygningsmaterialer og bygningsartikler.

Oslo 24 juni 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

24 juni.

Avgift ved innførsel av visse varer framstilt av tekstilspinnestoffer.

I medhold av lov nr. 9 av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og framstilling av tekstilvarer bestemmes:

§ 1. Ved innførsel av varer som helt eller delvis er framstilt av tekstilspinnestoffer og som inngår under tolltariffens nedennevnte poster (tariffen 1942—43), skal det for budsjettterminen 1943—44 oppkreves en avgift stor $\frac{1}{2}$ % av den innførte vares statistiske verdi:

L.nr. 22— 25. Bast samt kokos- og andre plantetrevler i arbeid.

» 43— 70. Bomullsvarer.

» 86— 87. Bukseseler etc. og glidelåser.

» 95— 99. Band og belter derav.

» 104—119. Arbeider av cellul og andre liknende kunstig framstilte tekstilfibrer i mindre lengder.
Hansker og vanter:

» 301—302. av helsilke og halvsilke.

» 304. av bomull, lin, ull eller cellul og liknende.

» 305. Hatteformer av tekstilstoff.

» 306—313. Hatter og luer.

» 321—324. Hår i arbeid.

» 383—393. Klær etc. I, II A og II B.

Uten l.nr. Klær etc. II C og II D.

L.nr. 455—499. Arbeider av lin, hamp, jute etc. samt papirgarn.

Paraplyer og parasoller:

» 688—689. 4. paraply- og parasollbetrekk etc.

» 698—702. Possementmakerarbeid.

» 741—742. Sekker. Dog blir avgift ikke å kreve opp av sekker som føres inn som emballasje om varer.

» 747—758. Silkevarer.

Uten l.nr. Arbeider av kunstige spinnestoffer er avgifts- pliktige såfremt de poster som arbeiden blir å henhøre under, er nevnt i denne oppregning.

24 juni.

Tøyer:

L.nr. 903—907. 1. b, c, d og e.

» 909—929. Ullvarer.

Av de under ovennevnte tariffposter hørende varer er dog følgende fritatt for avgift:

- a. Garn til fiskeribruk som i henhold til anmerkning 2 under tolltariffens post «Bomull etc. 3» og anmerkningen under tolltariffens post «Lin etc. 3. I» går inn tollfritt.
- b. Garn av hamp, manila, jute og kokos.

§ 2. Avgiften oppkreves av tollvesenet.

Avgiftsbeløp under kr. 0,50 blir ikke å oppkreve.

De nærmere bestemmelser om avgiftens oppkreving fastsettes av Avdelingen for industriforsyning.

§ 3. Avdelingen for industriforsyning kan frita enkelte av de varegrupper som er nevnt i § 1 for avgiftsplikt og gjøre avgiftsplikten gjeldende også for andre varer enn de som der er nevnt, for så vidt det dreier seg om tekstilråstoffer eller varer framstilt av slike stoffer; jfr. § 2 i forordning av 16 desember 1942 om Norges tekstilstyre.

Oslo 24 juni 1943.

E. Blehr.

25 juni.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Forbud mot opprettelse og utvidelse av industri- og håndverksbedrifter og handelsvirksomhet.

I medhold av lov nr. 2 av 25 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats bestemmes:

§ 1. Det er forbudt uten tillatelse av Næringsdepartementets Planavdeling å opprette nye bedrifter innenfor følgende grupper:

1. Bergverksdrift.
2. Elektrometallurgisk industri og annen framstilling av metaller, jern og stål.
3. Mineralgruver og mineralmøller.
4. Steinbrott og steinhoggerier.
5. Tilvirking av mølle- og slipesteiner, fileskiver etc.
6. Pukkverk.
7. Kalkbrott og kalkverk.
8. Sementfabrikker.
9. Sementvarefabrikker.
10. Teglverk.
11. Sjamottfabrikker og pottemakerier.
12. Porselensfabrikker.

25 juni.

13. Glassverk.
14. Glassliperier.
15. Mekaniske verksteder.
16. Jern- og stålstøperier.
17. Andre jern- og stålwarefabrikker.
18. Trådstift- og spikerfabrikker.
19. Motorfabrikker.
20. Skipsbyggerier og skipsverft.
21. Framstilling av elektriske maskiner og apparater.
22. Automobilverksteder.
23. Sykkelfabrikker.
24. Blikkvarefabrikker.
25. Andre metallvarefabrikker.
26. Armaturfabrikker.
27. Metallstøperier.
28. Tilvirking av musikkinstrumenter.
29. Gull- og sølvvarefabrikker.
30. Sprengstofffabrikker.
31. Fyrstikkfabrikker.
32. Farge- og fernissfabrikker.
33. Tjærefabrikker (ikke framstilling av tretjære og trekull).
34. Impregneringsverk.
35. Destillasjonsverk.
36. Framstilling av farmasøytiske preparater og liknende.
37. Kjemisk-tekniske fabrikker.
38. Fargerier, renserier og tøyvaskerier.
39. Andre kjemiske fabrikker (herunder anlegg for raffinering og regenerering av mineraloljer).
40. Elektrokjemisk industri.
41. Trandamperier.
42. Guano-, sildeolje- og sildemelfabrikker.
43. Olje- og fettraffinerier.
44. Såpefabrikker.
45. Korkfabrikker.
46. Børste- og penselfabrikker.
47. Tresliperier.
48. Cellulosefabrikker.
49. Papir- og pappfabrikker.
50. Papirvarefabrikker.
51. Garverier.
52. Pelsberederier.
53. Remfabrikker.
54. Lærwarefabrikker.
55. Gummiwareindustri.
56. Sjøddi-, stoppull- og vattfabrikker.
57. Drevfabrikker.

- 25 juni. 58. Ullvarefabrikker.
 59. Bomullsvarefabrikker.
 60. Trikotasjefabrikker.
 61. Hamp-, jutevarefabrikker og reipslagerier.
 62. Linvarefabrikker.
 63. Tilvirking av snører, fiskegarn og liknende.
 64. Bandveverier og lissefabrikker.
 65. Annen tekstilindustri.
 66. Fjør- og dunfabrikker.
 67. Skotøyfabrikker.
 68. Tilvirking av gangklær.
 69. Tilvirking av undertøy, slips, snipper og liknende.
 70. Buntmakerier.
 71. Pelsvarefabrikker.
 72. Oljekledefabrikker.
 73. Presenningsfabrikker og liknende.
 74. Hattfabrikker.
 75. Hanskefabrikker.
 76. Paraplyfabrikker.
 77. Møller.
 78. Potetmelfabrikker.
 79. Kjeksfabrikker.
 80. Margarinfabrikker.
 81. Hermetikkfabrikker.
 82. Fryserier.
 83. Brennevinbrennerier.
 84. Bryggerier.
 85. Mineralvannfabrikker.
 86. Sjokolade- og dropsfabrikker.
 87. Tobakksfabrikker.
 88. Annen nærings- og nytelsesmiddelindustri.
 89. Trykkerier og bokbinderier.
 90. Klisjéanstalter.
 91. Andre grafiske anstalter.

§ 2. Som opprettelse etter § 1 regnes også gjenopptakelse av driften ved bedrift hvis virksomhet har vært innstilt. Det regnes videre som opprettelse når en bedrift opptar produksjon av andre industriprodukter enn den bedriften har framstilt siden 1 september 1939, for så vidt framstillingen av disse nye produkter ikke går inn under den gruppe hvor bedriften arbeidet inntil framstillingen av de nye produkter tok til. Det samme gjelder når en bedrift blir flyttet fra et sted til et annet.

§ 3. Det er forbudt uten tillatelse av Panavdelingen å foreta utvidelse av teknisk eller økonomisk art ved bedrifter som går inn under de i § 1 nevnte grupper, når utvidelsen tar sikte på å øke bedriftens produksjonskapasitet.

§ 4. Det er forbudt uten tillatelse av Planavdelingen å 25 juni.
sette i gang handelsvirksomhet, herunder kommisjonshandel
og handelsagentur, eller å utvide antallet av personer beskjeftiget i slik virksomhet. Dette gjelder også igangsettelse eller utvidelse som det er eller blir gitt tillatelse til av andre myndigheter enn Planavdelingen i henhold til gjeldende bestemmelser om kontroll med nyetableringer og utvidelser.

§ 5. Uten tillatelse av Planavdelingen er det forbudt for handelsforetagender av enhver art å oppta engros-, agentur- eller kommisjonsforhandling av innen- eller utenlandske varer tilhørende andre vareslag enn slike som vedkommende foretagende forhandler ved denne forordnings ikrafttreden. Denne bestemmelse gjelder dog bare varer framstilt ved bedrifter av de arter som er nevnt i § 1.

§ 6. Planavdelingen kan dispensere fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av denne forordning er straffbar, jfr. lov nr. 2 av 25 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats, § 8.

§ 8. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves forordning om forbud mot opprettelse eller utvidelse av handelsvirksomhet av 30 mars 1943.

Oslo 25 juni 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

25 juni.

Omsetning av visse råstoffer og hjelpestoffer til bakerier og konditorier.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Næringsdepartementets Avdeling for proviantering og rasjonering eller dets Avdeling for industriforsyning kan hver på sitt område bestemme at varer som er alminnelig brukt som råstoffer eller hjelpestoffer i bakerier og konditorier bare skal kunne overdras til eller erverves av bedrifter av nevnte art mot klipp av merker på de i § 2 omhandlede kjøpekort.

Vedkommende avdeling treffer bestemmelse om hvor stor varemengde som skal kunne leveres eller erverves mot hvert merke og i hvilket tidsrom de enkelte merker skal gjelde.

§ 2. Norges håndverkerforbund deler i samråd med Norske bakermesteres rikslaug og Norske konditormesteres

25 juni. rikslaug ut kjøpekort til bakerier og konditorier på grunnlag av antall ansatte svenner.

Det deles ut særskilte kort for bakersvenner og for konditorsvenner.

Kortene skal lyde på svennens navn og oppbevares av mesteren. Når arbeidsforholdet opphører, plikter mesteren straks å sende kortet tilbake til Norges håndverkerforbund gjennom vedkommende rikslaug. Tiltrer svennen ny tjeneste, utleveres kortet til hans nye mester.

§ 3. Avdelingen for proviantering og rasjonering eller Avdelingen for industriforsyning kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av forordningen, herunder om oppgaveplikt og kontroll.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelse gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

Oslo 25 juni 1943.

E. Blehr.

25 juni. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Opphevelse av forordning om adgang for Direktoratet for industriforsyning til å gi bestemmelser om opprettelse og utvidelse av bedrifter m. v. av 19 desember 1940.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

Forordning om adgang for Direktoratet for industriforsyning til å gi bestemmelser om opprettelse og utvidelse av bedrifter m. v. av 19 desember 1940 og forskrifter gitt i medhold av forordningen oppheves.

Oslo 25 juni 1943.

E. Blehr.

25 juni. **Skriv** frå Innenriksdepartementet.

Med dette vert stadfest vedtak åt ordføraren i Førde herad, Sogn og Fjordane fylke, 15 juni 1943 om vedtekt til bygningslovens § 57 (regulativ for kart- og oppmålingsforretningar) for Førde sentrum bygningsdistrikt.

Vedtekta lyder så:

1. For oppmåling og kartleggjing av grunn inntil 1 000 m² vert betalt kr. 20. For alle eigedomar over 1 000 m² vert betat eit tillegg til dette på kr. 3 for kvart påbegynt 1 000 m².

2. For utskrift av målebrev vert betalt kr. 10. For påteikning eller attest kr. 4.

3. Vitnet vert betalt med kr. 5.

4. Betalinga vert å greida av rekvirenten.

Skrivelse fra Politidepartementet.

25 juni.

Herved stadfestes med enkelte endringer vedtak av ordføreren i Stamnes herred, Nordland fylke, 30 desember 1941 om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

A. Sandnessjøen.

Kap. 1. Om orden på gata m. v.

§ 1. Ved offentlig gate forstås i denne vedtekt også veg, plass, almenning, kai, parkanlegg eller liknende sted som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet.

På offentlig gate er det forbudt å stille seg i klynge eller stanse, slik at ferdselen blir hindret. Tillatelse til opptog må en få av politiet.

§ 2. Etter kl. 24 må det ikke uten tillatelse av politiet være sang eller musikk på offentlig gate eller hamn. Politiet kan også til andre tider av døgnet forby sang og musikk på gata, når det er påkrevd for den offentlige orden.

§ 3. Uten tillatelse av politiet er det forbudt på eller i umiddelbar nærhet av offentlig gate å tenne opp ild, bruke skytevåpen eller brenne av fyrverkeri eller andre stoffer som eksploderer. Det er forbudt på eller utover offentlig gate eller hamn å drive med bueskyting og liknende som kan gjøre skade, eller gjøre fortredd mot dem som passerer.

§ 4. Politiet kan forby skiløping, kjelkeaking, skøyte- løping på bestemte gater.

Kortspill eller annet liknende spill er forbudt på offentlig gate eller dermed i umiddelbar og fri forbindelse stående alminnelig beferdet sted.

§ 5. Det er forbudt på offentlig gate å vise seg maskert eller i et antrekk som er egnet til å uroe eller forstyrre den offentlige orden.

§ 6. Å nyte rusdrikk er forbudt på offentlig gate og tilstøtende ubebygde grunn, i åpne båter eller på dekket av farkoster som ligger ved kai, gatemunning, plass eller almenning.

§ 7. Badning i det fri fra offentlig gate (se § 1) er forbudt utenfor de steder som politiet har godkjent.

25 juni. § 8. Barn under 16 år må ikke ferdes på offentlig gate mellom kl. 21 og kl. 5 i tiden fra 1 september til 1 april og i den øvrige tid av året mellom kl. 22 og kl. 5, uten i følge med foreldre, andre voksne medlemmer av husstanden, voksne slektninger eller foresatte. Politiet kan i enkelte tilfelle eller for visse dager gjøre unntak herfra. Barn som ferdes ute i strid med disse regler kan politiet ta i forvaring inntil de kan hentes av foreldre eller andre foresatte, eller til de kan vises eller bringes hjem.

Kap. 2. Om ordning av den offentlige ferdsel.

§ 9. Motorvognkjørere, vognmenn, sjauere, bybud og andre som på offentlig gate tilbyr publikum sin tjeneste, må ha tillatelse av politiet til det, og må bare ta tilhold på de steder som blir tilvist av politiet, forat gateordenen kan bli opprettholdt. Mot forbud fra rette vedkommende må ingen ta plass på trapper, i porter eller andre inn- og oppganger til hus i eller ved offentlig gate.

§ 10. På offentlig gate er det forbudt å legge eller sette noe som kan hindre ferdselen. Det er også uten tillatelse av politiet forbudt å drive med privat arbeid på offentlig gate, slik at ferdselen blir hindret, eller det blir til ulempe for dem som skal framom.

Tepper og sengklær må ikke bli banket eller luftet, og tøy må ikke bli hengt opp til tørk på offentlig grunn uten på de steder som politiet tillater.

§ 11. Markiser må være forsvarlig festet. Underkanten av dem må være minst 2,2 m over jorda.

Kap. 3. For å avverge farer for ferdselen.

§ 12. Dersom noen i eller ved offentlig gate skal utføre arbeid som kan gjøre ferdselen usikker eller hindre den, skal vedkommende på forhånd og i god tid melde dette til politiet, som kan bestemme om og hvordan avsperring skal finne sted. Når det er mørkt, skal det være tente lykter både ved slike avsperringer og ved åpne grøfter.

§ 13. Arbeid med oppføring av nye bygninger eller nedrivning av gamle skal eieren på forhånd melde skriftlig til politiet, dersom disse bygninger ligger ved offentlig gate eller hamn. Politiet kan kreve at det blir satt opp hegn eller gjort andre nødvendige tiltak for å avverge fare eller ulempe for trafikken. Så snart det blir høve til det, skal huseieren sørge for at innhegninga blir fjernet og plassen ryddet. Til mindre reparasjoner må en bare bruke stiger eller flyttbare

stillaser. Stiger, stillaser og liknende som blir brukt til 25 juni. bygningsarbeid, må være tilstrekkelig sterke og forsvarlig innrettet.

§ 14. Politiet kan kreve at huseiere skal fjerne fra hus-takene snø eller is som truer med å falle ned.

Når mur, plankeverk eller gjerde mot offentlig gate blir falleferdig, kan politiet kreve at eieren skal sette slike ting i sikker stand innen en viss frist.

§ 15. Det er forbudt å kaste glass, stein, spiker og lik-nende på offentlig gate.

§ 16. Når det er glatt føre, skal eierne eller leierne av be-bygd eller ubebygd grunn til offentlig gate sørge for at det blir strødd sand og liknende på fortauet. Fra dette påbud kan politiet gi fritaking når det gjelder strøk med liten ferdsel.

§ 17. Kjellernedganger som springer fram i offentlig gate, skal når det er mørkt være lukket eller dekket med forsvar-lige lemmer, dersom nedgangen ikke er forsynt med sterkt rekkverk på sidene. Kjellerglugger eller lysåpninger som stik-ker fram i offentlig gate, må alltid være dekket med solide jernrister, lemmer eller patentglass i høyde med overflaten av fortauet, eller de må være forsvarlig innhegnet.

§ 18. Når en skal gjøre tak eller takrenner reine, male eller pusse hus, sette i stand tak eller utføre andre mindre bygningsarbeider utover eller ut til offentlig gate, skal en sette opp merker som tydelig viser all trafikk til side for arbeids-plassen. Slike merker må en ikke sette lenger fram på for-tauet eller la dem stå lenger enn nødvendig for arbeidet.

Kap. 4. Reinhold.

§ 19. Enhver som eier eller leier grunn eller bygninger ved offentlig gate eller veg, er pliktig til å sørge for opp-rensking, reinhold og feiing av fortau, rennestein, veggroft og gate inn til midten av kjørebanen utenfor sin eiendom — og mot åpen plass inntil 6 meter.

§ 20. Det er forbudt å vaske eller skylle klær eller kjøre-tøy på offentlig vannpost. Politiet kan forby skylling av vin-duer utover fortau fra kl. 9 til kl. 21. Ingen må lede eller skylle vann over offentlig gate eller slå vann eller kaste avfall ut gjennom vindu mot sånn.

§ 21. Gjødsl må bare bli brakt ut eller kjørt bort i tette kasser. Under transport av gjødsl eller andre stinkende saker må en i gatene unngå unødvendig stans. Å bringe gjødsl ut på gata for der å tømme den i vogn, kan skje når politiet gir tillatelse til det.

25 juni.

§ 22. I tørt og frostfritt vær skal en sprøyte fortau og gate så tilstrekkelig med vann at det ikke støver under feiing. Under gatefeiing må en se etter at ikke snø, is, eller andre faste legemer tetter til kloakkslukene, men passe på at ristene er åpne, så vannet fra rennesteinen får fritt løp.

§ 23. Hus- eller grunneiere må ikke uten samtykke fra vegstyret dekke over rennesteinene ved offentlig gate i større utstrekning enn nødvendig for kjøring eller overgang fra kjørebane eller fortau til port eller inngangsdør. Slike deksler skal vedlikeholdes ordentlig og alltid ligge fast og sikkert.

§ 24. Åtsler, feieskitt, avfall fra hus eller anna ureint må ingen kaste på offentlig gate, i elver, bekker eller vaskerenner eller andre steder der disse ting kan flyte ut i gaterennesteinen eller anna offentlig avløp. Slike ting må en heller ikke fra offentlig gate kaste i offentlige eller private porter eller gårder, heller ikke må noen late vannet sitt der, men i pissoirer eller liknende. Grus og anna fyll må ingen legge på andre offentlige steder enn på dem som er utpekt til det.

§ 25. Etter snøfall eller takras skal den som har med feinga å gjøre, snarest mulig rydde både fortau og nærmeste rennestein og — når politiet påbyr det — også forsøke helt eller delvis å få vekk issvull fra fortauet. En slik opphogd issvull kan en la ligge langs rennesteinen, inntil politiet krever at den skal bort. Stinkende svull fra rennesteinen skal en bringe bort straks. Om vinteren når det er blitt mildvær, skal den feingspliktige alltid holde rennesteinen nærmest fortauet åpen.

§ 26. Snø og is fra gårdsplasser, tomt eller hage må ingen kaste ut på offentlig gate eller føre til eller legge ved andre til offentlig ferdsel bestemte steder enn dem som blir tilvist.

§ 27. Vogner som blir brukt til bortkjøring av skitt fra gata, avfall fra husa eller anna ureint, jord, sand, steinkull, kalk, kalkgrus og liknende skal være tette, slik at ikke noe spilles under kjøringa.

Kap. 5. Om hunder og føring av hester og krøtter.

§ 28. På offentlig gate er det forbudt å la hester gå løse og å la krøtter og griser gå uten tilsyn.

§ 29. Hest som blir ridd eller leid på offentlig gate, skal ha bissel eller grime. Når hest blir leid eller kjørt fraspent, skal det ikke skje hurtigere enn i småtrav. Det samme gjelder når noen rir med håndhest.

§ 30. Når kyr, sauer, geiter eller griser drives på offentlig gate, må dette bare skje under tilstrekkelig oppsyn. Okser må ikke drives, men bli leid enkeltvis av voksen person, og i forsvarelig grime eller tau og med bind for øynene.

§ 31. Når hunder viser seg biske eller glupske, eller de sjenerer folk ved å gjø på dem eller fare imot dem eller imot tamme dyr, eller de har for vane å gå inn i offentlige lokaler, skal eieren holde dem borte fra offentlig gate eller når de befinner seg på sånt sted, forsynt med forsvarlig munnkurv — alt etter som politiet nærmere fastsetter. Det samme gjelder for hunder som på grunn av størrelse eller rase kan være farlige. Tisper må i løpetida holdes borte fra offentlig gate. Fra kl. 22 til kl. 6 er det forbudt å la hunder ferdes på offentlig gate når de ikke er i følge med mennesker.

Blir dissè krav overtrådte, kan politiet ta vare på hunden og kunngjøre det ved oppslag. Løser så ikke eieren hunden innen 6 dager ved å betale påløpne omkostninger, kan hunden bli solgt eller avlivet.

Kap. 6. Freding av offentlige innretninger m. v.

§ 32. Ingen uvedkommende må tenne eller slukke de offentlige gatelykter.

§ 33. Det er forbudt for uvedkommende å klatre i trær på offentlig gate.

Ingen må gå eller sette seg utenfor gangene i de offentlige parkanlegg. Det er likeledes forbudt uvedkommende å flytte eller fjerne benker, papirkurver eller andre innretninger anbrakt på offentlig gate.

§ 34. På kirkegården må ingen leik eller unødvendig kjøring eller ridning finne sted.

Det er forbudt å trenge inn på kirkegården på den tid inngangen er lukket, klatre over gjerdet eller ta med hund inn.

Kap. 7. Oppslag av kunngjøring og skilt.

§ 35. Politiet fastsetter hvor oppslag av kunngjøringer fra øvrighet eller andre offentlige myndigheter skal bli slått opp. Kunngjøring ut mot offentlig gate om teaterforestillinger, konserter, framsyninger og andre offentlige forlystelser kan skje ved oppslag, når eieren av den eiendom som oppslaget blir slått opp på, gir sitt samtykke til det. Politiet må da samtidig få et eksemplar av kunngjøringa. Andre kunngjøringer er det ikke lov å slå opp offentlig uten samtykke både av vedkommende huseier og av politiet. Unntatt fra dette er oppslag på en eiendom om næringsvegen til dem som bor der, bopelskifte eller andre tilvisninger som er knyttet til oppholdstedet eller vedkommer eiendommen.

§ 36. Lovlige oppslag er det forbudt for uvedkommende å rive ned, smusse til eller på annen måte ska dem eller gjøre dem uleselige.

Handlende og andre næringsdrivende må ikke henge ut

25 juni. eller stille ut varer utafor sine utsalgsteder uten i uthengeskup. Disse skap må ikke — uten lov av politiet — springe lenger fram utover gatelinja enn 20 cm. For varer som på grunn av sin egenskap eller tyngde ikke er egnet til å bli stilt ut i skap, kan politiet gå med på unnatak.

§ 37. Skilt skal være forsvarlig festet. Skilt som stikker fram, må ikke ha større framspring enn 1 m fra husveggen, og de må ikke være hengt opp lavere enn 2,5 m over gata.

Kap. 9. Avgifter av offentlige framsyninger og forlystelser.

§ 38. Sammenkomster med dans eller andre sammenkomster av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke bli holdt uten politiets tillatelse dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller liknende sammenslutning.

Trenges særlig politioppsyn, blir det å betale for dette etter reglene i lov om politiet av 13 mars 1936 § 27.

§ 39. Uten politiets tillatelse er det forbudt å gi konserter, offentlige forestillinger eller forevisninger, derunder skuespill, balletter, magiske eller ekvilibristiske forestillinger, menasjerier, panoramaer eller andre severdigheter.

Heller ikke må noen uten politiets tillatelse som næring holde offentlig dans, maskerader, sangerhus, karusell, skytebane, ringkastning eller liknende.

For å musisere eller oppføre noe på offentlig gate må en ha særskilt tillatelse av politiet.

§ 40. Den som akter å gi eller stille til noen av de i § 38 og § 39 nevnte tilstillinger, framsyninger eller forlystelser, må i god tid i forvegen sørge for tillatelse til det av politiet. En slik tillatelse kan når som helst tilbakekalles og skal alltid være knyttet til en navngitt person som er ansvarlig for at alt går lovlig for seg.

For hver forestillingsdag svares sånn avgift til herredskassen:

1. For de i § 39, første ledd, nevnte forestillinger kr. 10—25.
 2. For de i § 39, annet ledd, nevnte tilstillinger kr. 5—100.
- Politiet kan for slike tilstillinger bestemme at avgiften blir å betale pr. måned eller pr. uke.

For kinoforestillinger skal avgiften være 10 % av bruttoinngangspengene. Avgiften kan kreves betalt forskuddsvis. Når en forestilling eller tilstelning blir gitt i veldedig øyemed, kan politiet frita arrangørene for avgift.

§ 41. Enhver som har fått slik tillatelse som nevnt foran, skal etterkomme de regler politiet gir for å opprettholde ro, orden og offentlig sikkerhet, og kan bli pålagt å betale de omkostninger dette vil føre med seg.

§ 42. Ved offentlige framsyninger, møter eller sammenkomster av enhver art skal alle som møter opp føre seg sømmelig og ordentlig, og ingen må ved støy, banking, vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte uro møtet eller framsyninga. 25 juni.

§ 43. Ingen må leie ut eller bruke lokaler til offentlige framsyninger eller møter o. a. som nevnt foran, med mindre politiet har gitt tillatelse til det, og med mindre lokalet av politiet er godkjent som trygt og sikkert for publikum. Politiet kan også fastsette hvor mange personer som kan slippe inn i lokalet og hvor mange på de forskjellige plasser.

Kap. 10. Om pantelånsvirksomhet.

§ 44. Bevilling til å drive pantelånsvirksomhet mot utlån på 80 kroner og mindre blir gitt av politiet. For slik bevilling må en i avgift betale 120 kroner til kommunekassen. Avgifta blir ikke betalt tilbake om virksomheten stopper som følge av dødsfall eller andre årsaker. Avgifta skal en betale når bevillinga blir gitt og for et helt år.

Denne paragraf gjelder også dem som søker erverv ved kjøp av løsøre mot rett til gjenløsning når kjøpesummen ikke er over 80 kroner.

§ 45. Den i § 44 nevnte næringsdrivende er pliktig til å føre en av politikammeret paginert og autorisert protokoll som til enhver tid skal være tilgjengelig for politiet. I denne protokoll skal den næringsdrivende føre samtlige lån og kjøpeslutninger inn i tidsfølge med oppgitt datum, fullt navn og adresse på låntaker eller selger, størrelsen av lånet eller kjøpesummen, den ting som er pantsatt eller solgt eller kjøpt, de fastsatte renter og forfallsdag for lånet.

Kap. 11. Alminnelige bestemmelser.

§ 46. Alle bevillinger og tillatelser som er nevnt i denne vedtekt, kan når som helst bli kalt tilbake av politiet, dersom de blir misbrukte. Betalt avgift blir ikke gitt tilbake.

§ 47. Dersom noen ikke gjør det en er pliktig til etter disse vedtekter, kan politiet sørge for at det blir utført eller hindre at det forsømte forårsaker skade. De omkostninger dette fører med seg må den skyldige betale.

§ 48. Brudd på bestemmelsene i denne vedtekt eller som er gitt med hjemmel i denne straffes etter § 339, punkt 2, i straffeloven, dersom de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 49. Området denne vedtekt gjelder for, faller sammen med reguleringsområdet for Sandnessjøen.

25 juni. B. Stamnes herred utenom Sandnessjøen.

Kap. 1. Ferdsel og vegfred.

§ 1. Ved offentlig veg forstås i denne vedtekt enhver veg, sti, offentlig plass, ethvert parkanlegg og liknende sted som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet.

§ 2. På eller like ved offentlig veg må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, leven, voldsom eller fornærmende åtfærd som kan uroe, ødelegge vegfreden eller den offentlige orden, hemme ferdselen eller plage dem som ferdes etter vegen.

Kortspill, dans og nyting av rusdrikk på offentlig veg er forbudt.

§ 3. Folketog og andre prosesjoner skal i forvegen bli meldt til politiet som kan forby slike opptog, når det finner det påkrevd av hensyn til den offentlige orden.

§ 4. Ingen må på, utover eller nær ved offentlig veg fyre av skytevåpen eller brenne av krutt, fyrverkeri og liknende.

Det er forbudt på, utover eller nær ved offentlig veg å kaste med stein, snøball, smuss eller anna som kan plage eller ska vegfarende eller hindre ferdselen.

§ 5. Vagner eller sleder som blir brukt på offentlig veg til kjøring av gjødsel fra privetbinger, skal være tette og innrettet slik at ikke noe spilles.

Papir eller anna avfall, glass, stein, spiker og liknende må ingen kaste på eller ved offentlig veg.

§ 6. Når det på eller ved offentlig veg blir utført arbeid som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, så som mineringsarbeid, grøftegraving, lagring av stein, ved og liknende skal det iakttas all nødvendig varsomhet for å hindre farer eller ulykker.

Ved mineringsarbeid og avfyring av minerskudd skal det alltid settes ut vakt. Politiet kan dersom det finner det nødvendig kreve særlige varsomhetstiltak.

§ 7. På offentlig veg er det forbudt å la hester gå løse og å la andre krøtter gå uten forsvarlig tilsyn.

§ 8. På offentlig veg må ingen uten tillatelse av politiet ta plass for å tilby folk sin tjeneste. Har noen fått tillatelse til dette, må vedkommende holde seg til utpekt sted.

§ 9. Barn under 16 år må ikke ferdes på offentlig gate mellom kl. 21 og 5 i tiden fra 1 september til 1 april og i den øvrige tid av året mellom kl. 22 og 5 uten i følge med foreldre, andre voksne medlemmer av husstanden, voksne slektninger eller foresatte. Politiet kan i enkelte tilfelle eller for visse dager gjøre unntak herfra. Barn som ferdes ute i strid med

disse regler kan politiet ta i forvaring inntil de kan hentes av 25 juni. foreldre eller andre foresatte, eller til de kan vises eller bringes hjem.

Kap. 2. Hunder.

§ 10. Sinte hunder eller hunder som det kan være å frykte for vil forulempe folk eller tamme dyr ved å gjø på dem eller fare imot dem, kan politiet kreve skal bli holdt borte fra offentlig veg, eller at de når de befinner seg på offentlig veg skal være forsynt med forsvarlig munnkorg. Det samme gjelder for hunder som på grunn av størrelse eller rase kan være farlige.

Ingen må på offentlig veg hisse hunder på noen eller la være å holde sin hund tilbake dersom den vil fare på noen.

I løpetida skal tisper holdes borte fra offentlig veg.

Kap. 3.

§ 11. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art, må ikke bli holdt uten tillatelse av politiet dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller liknende sammenslutning.

§ 12. Rett til å gi offentlige framsyninger, forestillinger eller andre prestasjoner, så som å holde offentlige konserter, syne fram skuespill eller reise rundt i bygda for å musisere, vise fram kunster og liknende, er alltid avhengig av politiets tillatelse.

Heller ikke må noen uten tillatelse av politiet som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller liknende.

En slik tillatelse kan når som helst bli kalt tilbake, og skal alltid være knyttet til en navngitt person som er ansvarlig for at alt går lovlig for seg. Enhver som har fått slik tillatelse som nevnt foran, skal gjøre alt politiet krever for å opprettholde ro, orden og offentlig sikkerhet og betale de omkostninger dette vil føre med seg. Lokalet og ordensvernet må i forvegen være godkjent av politiet, som også har rett til å være til stede og til når som helst å avbryte tilstillingen.

De som møter fram plikter å lystre ordre fra politiet eller ordensvernet og i og utenfor lokalet å oppføre seg sømmelig. I tilfelle noen blir vist bort på grunn av uorden, må de uten protest gå sin veg.

§ 13. De som får tillatelse til forestillinger eller tilstillinger som i § 12 nevnt må i avgift til herredskassereren betale 5—50 kroner for hver forestilling eller for hver dag, alt etter som politiet fastsetter. Avgift for kinoforestillinger skal være 10 % av bruttoinngangspengene.

25 juni. Avgiften skal betales på forskudd til politiet. Dette kan i særlige tilfelle, så som når en forestilling eller tilstelling er gitt i veldedig øyemed, fritas for avgift.

Kap. 4. Forskjellige bestemmelser.

§ 14. Brudd på bestemmelsene i denne vedtekt eller på bestemmelser som er gitt med hjemmel i denne, straffes etter § 39, punkt 2, i straffeloven, dersom de ikke rammes av strengere straffebud.

Denne vedtekt for Sandnessjøen og Stamnes herred ellers trer i kraft en måned etter at den er blitt stadfestet. Fra samme tid oppheves de politivedtekter som har gjeldt hittil, nemlig vedtektene av 15 april 1918 for Sandnessjøen og av 6 mars 1893 for Alstahaug herred (no Alstahaug, Stamnes og Leirfjord herreder). Sistnevnte er for så vidt Alstahaug og Leirvåg herreder angår opphevet ved nye seinere vedtekter for disse av henholdsvis 16 november 1917 og 17 januar 1919.

25 juni. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Hønefoss 15 juni 1943 om tillegg til husleievedtekta for Hønefoss, stadfestet 15 oktober 1941; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

25 juni. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Brekke herred, Sogn og Fjordane fylke, 25 april 1943 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Brekke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Brekke.

Vedtaket trer i kraft i dag.

25 juni. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette stadfester en vedtak av ordføreren i Trondheim 11 juni 1943 om vedtekt til bygningslovens § 124, 3.

Vedtekten lyder så: 25 juni.

Ordføreren skal oppnevne minst tre sakkyndige — derav minst to arkitekter — til bruk for bygningsrådet når det gjelder avgjørelse etter bygningslovens § 124, 3.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning om bestryknings- 26 juni.
midler og kitt av 7 juni 1941.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

I.

I forordning om bestrykningsmidler og kitt av 7 juni 1941 tilføyes som ny

§ 6 a. Unntatt fra forbudet i §§ 4 og 5 er omsetning og bruk av bestrykningsmidler til arbeider som utføres av eller for de tyske myndigheter.

Salg eller annen overdragelse av bestrykningsmidler til de tyske myndigheter eller til bruk ved arbeider for de tyske myndigheter kan bare finne sted mot anvisning utstedt av Reichskommissariat, Wirtschaftsabteilung.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 26 juni 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

26 juni.

Omsetning m. v. av hest, storfe, gris, sau og geit og av slakt av disse dyr.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Med produsent menes i denne forordning enhver som har hest, storfe, gris, sau eller geit i besittelse for seg selv eller andre.

Med hest, storfe, gris, sau eller geit menes alle dyr av disse slag uten hensyn til alder. Kje under 6 måneder regnes dog ikke som geit.

§ 2. Med de unntak som følger av bestemmelsene i denne forordning eller av bestemmelser som gis i medhold av forordningen er det forbudt å slakte eller foranledige slaktet hest,

26 juni. storfe, gris, sau eller geit og å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og levere eller erverve og motta hest, storfe, gris, sau eller geit, slakt av disse dyr eller produkter av slikt slakt.

Kap. II. Omsetning av avls- og bruksdyr (herunder driftefe).

§ 3. Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi tillatelse til salg eller annen overdragelse og levering av melkedyr og fôringsokser, storfe, gris, sau eller geit som skal brukes til avlsdyr, og smågriser under 12 uker som skal nyttes til bruksdyr. Tillatelsen kan bare gis for overdragelse og levering til mottaker som har kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda i sin kommune.

Tillatelse til kjøp av dyr som nevnt i første ledd kan bare gis til jordbruker som driver ordinært husdyrhold. Dog kan kjøpetillatelse for smågris under 12 uker også gis til andre kjøpere som tidligere har holdt gris og som bevislig kan skaffe fôr.

Ved søknad om salgs- og leveringstillatelser skal kjøpetillatelsen legges ved søknaden. Når salgs- og leveringstillatelse er gitt, skal forsyningsnemnda sende kjøpetillatelsen til den forsyningsnemnd som har utstedt denne, med påtegning om salgstillatelsen.

§ 4. Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi tillatelse til salg eller annen overdragelse eller levering av melkedyr, fôringsokser, avlsdyr av sau, og smågris under 12 uker til Norges kjøtt- og fleskesentral, salgslag eller slakterier som er tilsluttet sentralen og kommisjonærer som er godkjent av Avdelingen for proviantering og rasjonering.

Forsyningsnemnda skal melde fra til fordelingskontoret for slakt om gitte leveringstillatelser.

Norges kjøtt- og fleskesentral, tilsluttete salgslag og slakterier og godkjente kommisjonærer kan bare omsette dyrene til mottaker som har kjøpetillatelse som nevnt i § 3, annet ledd. De skal føre dagliste over livdyromsetningen, og ved utgangen av hver måned sende listene inn til nærmeste fordelingskontor for slakt vedlagt alle mottatte salgs- og kjøpetillatelser.

Norges kjøtt- og fleskesentral, tilsluttete salgslag og slakterier og godkjente kommisjonærer kan ikke benytte agenter eller andre mellommenn til å omsette dyr i sitt navn.

§ 5. Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi tillatelse til overdragelse og levering av storfe, sau og geit til driftekar som er godkjent av Avdelingen for proviantering og rasjonering. Samtidig med at forsyningsnemnda gir salgs- og

leveringstillatelse skal den sende melding om overdragelsen til 26 juni. forsyningsnemnda i driftekarens kommune.

Avdelingen for proviantering og rasjonering kan sette vilkår for godkjennelsen av driftekarer. Godkjenningen kan når som helst kalles tilbake.

§ 6. Ved forsendelse fra produsent av livdyr som nevnt i § 3, § 4, første ledd, og § 5 skal leveringstillatelsen følge dyret.

Norges kjøtt- og fleskesentral, tilsluttete salgslag og slakterier og godkjente kommisjonærer skal ved viderelevering av livdyr skrive ut på fastsatt skjema transporttillatelse som skal følge dyret under transporten. Gjenpart av transporttillatelsen skal sendes til forsyningsnemnda i kjøperens kommune.

Når dyret er kommet fram til den endelige mottaker, skal fraktføreren stemple eller signere leverings- eller transporttillatelsen og utlevere denne til mottakeren som straks skal sende den videre til forsyningsnemnda i sin kommune med melding om at dyret er mottatt.

§ 7. Overdragelse av hest som skal brukes som avls- eller bruksdyr kan skje uten særskilt tillatelse. Levering fra produsent til oppfylling av slik avtale kan dog ikke finne sted før produsenten har underrettet forsyningsnemnda om avtalen. Mottakeren plikter å forvisse seg om at slik melding er gitt. Ved videre overdragelse av hest som er ervervet for omsetning, skal overdrageren underrette forsyningsnemnda i mottakerens kommune om overdragelsen.

Kap. III. Slakting til bruk i produsentens husholdning og for levering til kårtaker, bortforpakter, skogsarbeidere og faste arbeidere.

§ 8. Fylkesforsyningsnemnda fastsetter normer for hvor meget kjøtt og flek produsentene innen de enkelte kommuner i fylket kan tillates å bruke til egen husholdning, til oppfylling av kår- og forpaktingskontrakter eller til levering til faste arbeidere og skogsarbeidere.

De normer fylkesforsyningsnemnda fastsetter må godkjennes av Avdelingen for proviantering og rasjonering.

§ 9. I tidsrommet 1 oktober til 30 september kan forsyningsnemnda gi produsent tillatelse til å slakte et tilstrekkelig antall dyr til etter de fastsatte normer å dekke behovet i egen husholdning, hos faste arbeidere, skogsarbeidere, bortforpaktere og kårtakere.

Tillatelse til slakting og levering for oppfylling av forpaktingskontrakter kan bare gis når bortforpakteren bor på gården.

26.juni. Tillatelse til slakting og levering til skogsarbeider kan bare gis når skogsarbeideren ikke selv er produsent og ikke har kosten i arbeidsgiverens husholdning. Tillatelse kan bare gis for dekning av skogsarbeidernes personlige behov i inntil 10 uker om gangen.

Som faste arbeidere regnes de av elevene og personalet ved landbruk-, småbruk- og husmorskoler med eget gårdsbruk som deltar i gårdsarbeidet, enten direkte eller som arbeidsledere. For øvrig regnes bare arbeidere som er fast beskjeftiget ved produsentens gårdsbruk som faste arbeidere.

For sykehus, asyler, barneheim og liknende institusjoner som har eget gårdsbruk kan forsyningsnemnda gi tillatelse til slakting for dekning av behovet i anstaltens husholdning med inntil 400 gram kjøtt og fleisk pr. uke pr. pasient, barn og personale som spiser middag ved anstaltens husholdning, dog ikke for større rasjoner enn fastsatt for produsent. Tilsvarende gjelder ved landbruk-, småbruk- og husmorskoler for levering fra skolens gårdsbruk til husholdningen for så vidt angår elever og personale som ikke deltar i arbeidet på gårdsbruket.

Hest, storfe, gris, sau eller geit som er ervervet kan ikke slaktes eller tillates slaktet til bruk som nevnt i denne paragraf før 5 måneder etter at de er kommet i produsentens besittelse.

§ 10. Forsyningsnemnda skal nevne opp slakteveiere i kommunen til å kontrollere vekten av slakt som produsenten helt eller delvis skal bruke i egen husholdning eller anstalt-husholdning, eller levere til kårtaker, bortforpakter, faste arbeidere og skogsarbeidere.

Den som blir nevnt opp som slakteveier, plikter å ta imot vervet.

Kommunen skal skaffe veierne nødvendig veieutstyr.

Veierne skal ha godtgjørelse for sitt arbeid av kommunen. Tvist om betalingen avgjøres av fylkesforsyningsnemnda.

§ 11. Slakteveier skal kontrollere vekten av hele slaktet. Han skal føre oppgave over vekten på slaktetillatelsen med attestasjon for oppgavens riktighet, og deretter sende slakte-tillatelsen til forsyningsnemnda.

§ 12. Det er forbudt for produsent å bruke eller levere slakt som nevnt i § 9 før slaktet er kontrollveiet av en slakteveier.

Produsenten skal bringe slaktet til veiing på en bestemt veiestasjon, med mindre forsyningsnemnda med fylkesforsyningsnemndas godkjenning har bestemt at veiing kan foretas av slakteveier hos produsentene.

§ 13. Unnlater produsent å la slaktet kontrollveie som 26 juni. fastsatt i § 12, skal forsyningsnemnda avregne slaktet etter slaktevekte som fastsettes av Avdelingen for proviantering og rasjonering.

Forsyningsnemnda skal ved beregningen av hvor lenge slaktet skal vare gi et tillegg i slaktevekten på 5 % for innmaten. Dette gjelder både når slaktevekten er oppgitt av slakteveier og når vekten er beregnet i samsvar med bestemmelsen i første ledd.

Ved slakting for vanlig omsetning skal innmaten, når den ikke leveres sammen med slaktet, avregnes på produsentens kvote.

§ 14. Forsyningsnemnda kan gi produsent tillatelse til å gi bort deler eller produkter av slakt av kvoten for eget bruk. Tillatelsen skrives på fastsatt skjema og skal angi mottakerens navn og adresse, hva og hvor meget som kan gis bort, hvilket transportmiddel som skal brukes og det tidsrom tillatelsen gjelder for.

Ved forsendelse skal gavetillatelsen følge ved fraktbrevet eller kolliet når det ikke er utstedt fraktbrev for forsendelsen. Når transporten er endt, skal gavetillatelsen stemples av den som leverer ut varen.

§ 15. Får en produsent tillatelse til å slakte til eget bruk eller for levering i samsvar med bestemmelsene i § 9, skal forsyningsnemnda sørge for at kjøpekort eller restaurantkort for kjøtt og flesk som måtte være utlevert mottakeren av slaktet, blir inndratt for den tid slaktet skal vare.

De som skal motta kjøttvarene plikter å levere sitt kjøpekort eller restaurantkort inn til forsyningsnemnda. For anstalter som mottar kjøttvarer plikter lederen av anstalten å påse at kortene blir levert inn for anstaltens medlemmer.

Kap. IV. Slakting og levering av slakt og slaktedyr for alminnelig omsetning.

§ 16. Forsyningsnemnda i produsentens kommune kan gi slakte- og leveringstillatelse for spekalv som skal leveres til Norges kjøtt- og fleskesentral, slakteri eller salgslag tilsluttet sentralen, kommisjonær godkjent for omsetning av slakt, eller til andre mottakere etter særlige direktiver fra fordelingskontoret for slakt.

Spekalv som tilføres Norges kjøtt- og fleskesentral, slakteri eller salgslag tilsluttet sentralen og godkjente kommisjonærer for slakt i medhold av bestemmelsen i første ledd kan bare omsettes etter tillatelse fra fordelingskontoret for slakt.

Forsyningsnemnda skal ved utgangen av hver måned gi

26 juni. fordelingskontoret for slakt oppgave over spekalv som nemnda har gitt slakte- og leveringstillatelse for.

§ 17. Med de unntak som følger av §§ 9, 14 og 16 kan tilatelse for produsenten til å slakte hest, storfe, gris, sau eller geit, og til å selge eller på annen måte overdra eller levere slaktedyr av hest, storfe, gris, sau eller geit eller slakt og produkter av slakt av nevnte dyr bare gis av fordelingskontoret for slakt.

Samtidig med at Fordelingskontoret for slakt gir slakte- og leveringstillatelse skal det gi påbud om hvor, når og til hvem slaktet skal leveres. Produsenten plikter å følge leveringspåbudet.

§ 18. På steder hvor Norges kjøtt- og fleskesentral har salgsavdelinger eller det er slakteri eller salgslag som er tilsluttet sentralen, eller det er kommisjonær som har bevilling til å drive kommisjonsvirksomhet i landbruksvarer og som Avdelingen for proviantering og rasjonering har godkjent for omsetning av slakt, skal levering av slakt fra produsent bare skje gjennom disse.

På steder hvor Norges kjøtt- og fleskesentral ikke har salgsavdelinger og det ikke er slakteri eller salgslag tilsluttet sentralen eller godkjent kommisjonær for slakt, kan det gis tillatelse til levering av slakt fra produsent direkte til næringsdrivende som har rett til å omsette slakt, jfr. § 24, eller for levering til foredlingsanstalt.

I landkommuner kan Fordelingskontoret for slakt gi tillatelse til levering fra produsent direkte til forbruker når forsyningsnemnda i kommunen finner at dette er nødvendig eller hensiktsmessig.

§ 19. Ved levering av slakt og slaktedyr fra produsent skal slakte- og leveringstillatelsen følge slaktet.

På steder med offentlig kjøttkontroll sendes leveringstillatelsen av mottakeren til kontrollveterinæren. På steder uten kjøttkontroll sendes leveringstillatelsen til forsyningsnemnda. Kontrollveterinæren og forsyningsnemnda sender tillatelsene samlet for hver uke til Fordelingskontoret for slakt. Leveringstillatelse skal i alle tilfelle være gitt påtegning av vedkommende kjøper eller kommisjonær om slaktets motakelse.

§ 20. Ved omsetning av slaktedyr og slakt av storfe, gris, sau eller geit fra produsent skal slaktet avregnes etter vekt og etter de regler for kvalitetsklassifisering som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet i forbindelse med fastsettelsen av prisen.

Avdelingen for proviantering og rasjonering bestemmer

hvem som skal utføre kvalitetsklassifiseringen. Hvor avde- 26 juni.
lingen ikke har oppnevnt noen til å foreta klassifiseringen,
utføres den av kjøper og selger i fellesskap.

Kap. V. Nødslaktete og selvdøde dyr.

§ 21. Må hest, storfe, gris, sau eller geit nødslaktes, uten
at det på forhånd har vært mulig å innhente slaktetillatelse,
skal det straks meldes fra om slaktingen til forsyningsnemnda.

Vil en produsent benytte slaktet i samsvar med bestem-
melsen i § 9, skal slaktet kontrollveies. Slakteveieren skal
sende vektopp-gave til forsyningsnemnda. Bestemmelsene i
§§ 12 og 13 får tilsvarende anvendelse ved nødslakt.

Skal slaktet leveres til vanlig omsetning, avgjør for-
delingskontoret for slakt hvem slaktet skal leveres til. Leve-
randøren plikter å følge leveringspåbudet.

For nødslakt som ikke kan nyttes i samsvar med bestem-
melsene i annet eller tredje ledd får bestemmelsen i § 22 om
selvdøde dyr tilsvarende anvendelse.

§ 22. Det er forbudt å avhende, forbruke eller på annen
måte disponere over hest, storfe, gris, sau eller geit som er
selvdøde uten etter påbud fra veterinær eller tillatelse fra
forsyningsnemnda.

Kap. VI. Fordeling og omsetning av slakt mellom grossist og detaljist og til forbruker.

§ 23. Fordelingskontoret for slakt fordeler innmeldt
slakt på kommunene.

Forsyningsnemnda fordeler tildelt slakt på godkjente en-
gros- og detaljforretninger. Fordelingen skal skje i forhold til
det tillatte forbruk som forhandlernes kunder representerer.

Norges kjøtt- og fleskesentral, slakterier og salgslag til-
sluttet sentralen og godkjente kommisjonærer plikter å følge
bestemmelsene om fordeling av slakt.

§ 24. Virksomhet som grossist i kjøttvarer kan bare
drives av den som er godkjent av forsyningsnemnda i de kom-
muner hvor han vil drive omsetning. Godkjenningen må være
godtatt av Avdelingen for proviantering og rasjonering for
å være gyldig.

Forsyningsnemnda bestemmer hvilke forretninger som
kan omsette kjøttvarer i detalj innen kommunen. Vil forsy-
ningsnemnda nekte en forretning som tidligere vanlig har
omsatt kjøttvarer å fortsette hermed, må avgjørelsen god-
kjennes av Avdelingen for proviantering og rasjonering.

Avdelingen for proviantering og rasjonering kan når som
helst kalle godkjenningen av grossist og detaljist tilbake. For-

26 juni. sendelse av kjøttvarer fra forhandler utenfor det distrikt godkjenningen for omsetning omfatter, er forbudt.

§ 25. Grossist kan selge eller på annen måte overdra slakteprodukter (ferskt og salt kjøtt og flesk av alle slag, kjøttdeiger, pølsevarer av alle slag, innmat, blodmat og kraftbein) til

- 1) detaljister, herunder grossistens egne detaljutsalg, anstalthusholdninger og bevertningsteder som har levert inn kjøpekort for kjøtt og flesk (jfr. §§ 29 og 31),
- 2) hermetikkfabrikker og andre foredlingsanlegg som har kjøpetillatelse fra Avdelingen for proviantering og rasjonering,
- 3) skip i innenriks og utenriks fart mot anvisning i innkjøpsbok for skip etter gjeldende bestemmelser om proviantering av skip, og
- 4) skip og fartøyer som ikke får skipskjøpebok mot anvisning fra forsyningsnemnd (jfr. § 30).

§ 26. Detaljist kan selge eller på annen måte overdra slakteprodukter som nevnt i § 25 til

- 1) forbrukere, anstalthusholdninger og bevertningsteder som har levert inn til detaljisten kjøpekort for kjøtt og flesk (jfr. § 29),
- 2) skip i innenriks og utenriks fart mot anvisning i innkjøpsbok for skip, etter gjeldende bestemmelser om proviantering av skip, og
- 3) skip og fartøyer som ikke får skipskjøpebok mot anvisning fra forsyningsnemnd (jfr. § 30).

§ 27. Ved overdragelse til tungarbeidere skal det klippes merke som Avdelingen for proviantering og rasjonering bestemmer.

Forsyningsnemnda fastsetter kvote for salg av kjøttvarer til anstalthusholdninger og bevertningsteder.

Enkeltforbruker kan ikke tildeles større kvantum kjøttvarer om gangen enn som trengs til et måltid, med mindre forsyningsnemnda har bestemt noe annet. Personer med arbeidstilleggskort (tungarbeidere) kan dog mot klipp av merker på arbeidstilleggskortet tildeles så stor rasjon kjøttvarer som Avdelingen for proviantering og rasjonering bestemmer. Tungarbeidernes rasjoner skal dekkes før det foretas utdeling til alminnelige forbrukere.

Forhandler som får tildelt kjøttvarer skal for øvrig fordele varene likelig mellom sine kunder og i samsvar med vilkårene for tildelingen.

§ 28. Hoteller, restauranter, herberger og andre bevertningsteder i byer og ladesteder med eget kommunestyre og i de landkommuner hvor Avdelingen for proviantering og rasjo-

nering bestemmer det kan bare servere retter av kjøttvarer 26 juni.
som nevnt i § 25 til personer som har restaurantkort for kjøtt.

I de forannevnte kommuner er det forbudt for andre personer enn de som har restaurantkort for kjøtt å la seg servere kjøttretter på bevertningsteder.

§ 29. Forsyningsnemnda deler ut kjøpekort for kjøtt og flesk til personer med egen husholdning og restaurantkort til personer som vanlig spiser middag på restaurant eller andre bevertningsteder. Den som får restaurantkort skal ikke ha kjøpekort og omvendt.

Personer som regelmessig spiser middag på bevertningsteder i andre kommuner enn dem som er nevnt i § 28 skal hverken ha restaurantkort eller kjøpekort for kjøtt og flesk.

Medlemmer av anstalthusholdninger med fast belegg får egne kjøpekort for kjøtt og flesk. Medlemmenes kjøpekort kan byttes om med et felles kjøpekort for anstalthusholdningen.

Sykehus og andre anstalthusholdninger med vekslende medlemstall og bevertningsteder får kjøpekort for kjøtt og flesk.

Kjøpekortene innleveres i den forretning hvor man vil kjøpe kjøtt og flesk. Blir det nødvendig å skifte forretning, kan forsyningsnemnda mot å inndra det gamle kjøpekortet utstede nytt kjøpekort eller gi bevitnelse om at dette kan gjøres.

§ 30. Skip og fartøyer som ikke får utstedt innkjøpsbok for skip, får anvisning på kjøttvarer av forsyningsnemnda i den kommune hvor skipet ligger. Nemnda skal sørge for at de av besetningen som har rasjoneringskort for kjøttvarer får fraklipt sine kort de merker som gjelder i det tidsrom det er utstedt anvisning for, og anmerke dette på vedkommendes kjøttkort.

§ 31. Forsyningsnemnda gir detaljist som er kunde hos grossist kjøpekort for kjøtt og flesk på grunnlag av antall kunder som har levert inn kjøpekort hos detaljisten. Kjøpekortet leveres inn til detaljistens grossistforbindelse.

Forhandler som har levert kjøttvarer mot anvisning får mot å sende anvisningene i kvittert stand inn til forsyningsnemnda tildelt en tilsvarende mengde kjøtt og flesk fra fordelingskontoret for slakt i tillegg til forhandlerens ordinære kvote.

Kap. VII. Transport av levende dyr og slakt.

§ 32. Det er forbudt å ta imot for transport eller transportere levende hest, storfe, gris, sau eller geit eller slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt, med mindre avsenderen godtgjør at omsetningen og forsendelsen ikke skjer i strid med denne forordning eller bestemmelser

26 juni. gitt i medhold av den. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan bestemme at bare visse legitimasjoner skal godtas som bevis for at forsendelsen er lovlig.

Det er forbudt å ta med kjøttvarer som bagasje eller reisegods. Unntatt er medbringelse av kjøttvarer i forbindelse med skifte av bopel og som proviant på reiser, turer og liknende.

Kap. VIII. Oppgaver over husdyrbestand og omsetning og transport av levende dyr og slakt.

§ 33. Forsyningsnemnda skal føre register over alle husdyrbestander i kommunen.

Produsent av hest, storfe, gris, sau eller geit plikter så snart som mulig å sende forsyningsnemnda skriftlig melding om levering eller ervervelse av noen av disse dyr, om levering av slakt eller slaktedyr og om selvdøde eller nødslaktete dyr som ikke kan nyttes til folkemat. Melding om levering av levende dyr og slakt skal angi erververens navn og adresse. Melding om ervervelse av levende dyr skal angi avhenderens navn og adresse.

Etter krav fra forsyningsnemnda plikter produsenten å gi nemnda alle opplysninger som denne finner nødvendige for føring av husdyrregistret og for nemndas kontroll med husdyrholdere.

§ 34. Ved hver utdeling av nye rasjoneringskort for matvarer skal produsentene levere oppgave til forsyningsnemnda over sin husdyrbestand og over tilgang og avgang i denne siden siste kortutdeling og oppgave over siste kalvingsdato for hver ku. I oppgaven skal medtas alle dyr som husdyrholderen har i sin besittelse selv om de eies av andre.

Forsyningsnemnda skal ikke dele ut nye rasjoneringskort til produsenter før slik oppgave er levert inn i nøyaktig utfylt stand.

§ 35. Norges kjøtt- og fleskesentral, slakterier og salgslag tilsluttet sentralen, godkjente kommisjonærer, grossister og detaljister som mottar slakt eller slaktedyr direkte fra produsent skal ved utgangen av hver uke sende oppgave over mottatt slakt og slaktedyr til forsyningsnemnda i den kommune hvor produsenten bor. Oppgaven skal gis enten ved å sende ukeliste med angivelse av leverandør, antall dyr og slaktenes vekt, eller ved å sende gjenpart av hver avregning. Oppgaven skal angi vekten av kjøttet og vekten av levert innmat hver for seg. For slaktedyr som er levert levende skal vekten av innmaten regnes til 15 % av slaktevekten. Når innmaten følger med ved levering av hjemmeslaktete dyr,

skal den virkelige vekt av innmaten oppgis. Som innmat kan 26 juni.
da regnes hjerteslag, lever, tunge, talg og blod.

§ 36. Grossister og detaljister plikter å føre regnskap
over tilførte og utleverte kjøttvarer for hver dag. Regnskapet
føres på skjema som fastsettes av Avdelingen for proviantering
og rasjonering, og skal vise hvilke kunder som det er
solgt til hver dag. Oppgaven skal sendes inn til forsynings-
nemnda ved utgangen av hver måned sammen med fraklippte
merker for levering av kjøttvarer til tungarbeidere.

Alle utdelinger av kjøttvarer skal føres på kundenes
kjøpekort med angivelse av vareslag og mengde. Kjøpekor-
tene skal sendes inn til forsyningsnemnda ved utgangen av
hvert kvartal.

§ 37. Den som driver transport av levende dyr og slakt,
plikter å gi de opplysninger om slike transporter som Avde-
lingen for proviantering og rasjonering krever.

Kap. IX. Omsetning av levende dyr og slakt i Finnmark.

§ 38. I Finnmark skal omsetning av levende hest, storfe,
gris, sau eller geit og slakting og omsetning av slakt av disse
dyr skje etter de bestemmelser som fylkesforsyningsnemnda
fastsetter. Fylkesforsyningsnemnda skal for hver måned sende
oppgave til Avdelingen for proviantering og rasjonering over
omsatt slakt.

Kap. X. Slutningsbestemmelser.

§ 39. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan
gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi for-
skrifter om omsetning og bruk av kjøtt og flesk, kjøttherme-
tikk, pølsevarer og andre kjøttvarer, og ellers treffe de for-
føyninger som den finner nødvendige til sikring av forsynin-
gen og fordelingen av kjøttvarer.

§ 40. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av
bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning med-
fører straff og inndraging som fastsatt i midlertidig lov av
19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfor-
nødenheter og andre varer § 2, første ledd.

Bestemmelsene om minstestraffer i lov av 14 januar 1943
om endring i og tillegg til forordning om straff for svarthandel
og snikhandel av 28 januar 1942 kommer dog ikke til anven-
delse på overtredelse eller medvirkning til overtredelse av de
bestemmelser om omsetning av avls- og bruksdyr som er gitt
i forordningen eller som gis i medhold av den.

§ 41. Ved ikrafttredelsen av denne forordning oppheves
forordning av 24 juni 1941 om omsetning av hester, storfe,
gris, sauer og geiter og slakt av disse dyr og kvalitetsklassifi-

26 juni. sering av storfe, gris og sau m. v., og forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av forordningen. Forskrifter av 9 januar 1942 om bruk av kjøtt og fleisk på restaurant og av 10 april 1942 om omsetning av kjøtthermetikk blir dog fremdeles gjeldende inntil Avdelingen for proviantering og rasjonering annerledes bestemmer.

Når det i andre bestemmelser er henvist til forordning av 24 juni 1941 om omsetning av hester, storfe m. v. med utfyllende forskrifter skal henvisningen heretter gjelde de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning.

Oslo 26 juni 1943.

E. Blehr.

26 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Våler herred, Hedmark fylke, 11 juni 1943 der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

26 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes med en redaksjonell endring vedtak av ordføreren i Vestre Toten herred, Opland fylke, 15 mai 1943 der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Dette gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

28 juni. **Forordning. (Næringsdepartementet.)**

Avgift ved framstilling av tekstilvarer.

I medhold av lov av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og framstilling av tekstilvarer bestemmes:

§ 1. Bedrifter hvis produksjon er regulert av Norges tekstilstyre, skal for budsjett-terminen 1943—44 svare avgift til staten på det grunnlag og etter de satser som er fastsatt nedenfor:

1. Av hvert kg garn som bedriften leverer som garn til handlende, ullprodusenter eller bedrifter hvis produksjon ikke regulert av Norges tekstilstyre, for så vidt garnet helt eller delvis består av:

- 101 a. Ull, bomull, cellull eller lin kr. 0,02 28 juni.
 91 b. Avfall av slike eller andre tekstilmaterialer .. » 0,02
 2. Av hvert kg garn som bedriften bearbeider enten for egen
 regning eller som leiearbeid for andre ervervsdrivende eller
 for private, for så vidt garnet helt eller delvis består av:
 a. Ull, bomull, cellull eller lin kr. 0,02
 b. Avfall av slike eller andre tekstilmaterialer .. » 0,02
 c. Kunstsilke » 0,04
 d. Papir (dog ikke artikler som nevnt under
 punkt 3) » 0,01
 3. Av hvert kg framstilt hyssing, pakktau og selv-
 bindergarn, som helt eller delvis består av papir » 0,01
 4. Av hvert kg framstilt stoppull eller vatt » 0,01

Ved levering eller bearbeiding av garn som er bestemt for fiskeribruk eller som fordeles gjennom Landbruksdepartementets Heimeyrkekontor, skal det ikke betales avgift.

§ 2. Avgiften gjøres opp for hvert halvår og skal innbetales til statens alminnelige oppebørselsbetjent i distriktet innen to måneder etter halvårets utløp.

Beløpet kan drives inn ved utpanting.

§ 3. Avgiftspliktige bedrifter skal gi slike oppgaver og opplysninger som til enhver tid foreskrives av Norges tekstilstyre til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Norges tekstilstyre eller personer som styret gir myndighet til det, skal når som helst ha adgang til hos avgiftspliktige bedrifter å foreta slikt ettersyn som finnes nødvendig til kontroll av at bedriften oppfyller sine plikter etter denne forordning eller bestemmelser som er gitt i medhold av § 3.

Den som foretar ettersyn som omhandlet i første ledd, skal ha taushetsplikt om drifts- og forretningsforhold som han får kunnskap om ved utførelsen av ettersynet.

§ 5. Næringsdepartementet kan pålegge en bedrift å betale de omkostninger som ettersynet har medført, når det ved dette viser seg at bedriften har overtrådt denne forordning eller forordning om Norges tekstilstyre av 16 desember 1942 eller forskrifter gitt med hjemmel i disse. Størrelsen av disse omkostninger fastsettes med endelig virkning av departementet.

Det beløp bedriften i henhold til foregående ledd er pålagt å betale, skal innen en uke fra mottakelsen av kravet betales til statens alminnelige oppebørselsbetjent i distriktet. Beløpet kan drives inn ved utpanting.

§ 6. Overtredelse er straffbar; jfr. § 3 i lov av 19 mars 1942 om avgift ved innførsel og framstilling av tekstilvarer.

Oslo 28 juni 1943.

E. Blehr.

29 juni. **Ministerpresidentens beslutning om lønninger for befal i Norges kvinnelige arbeidstjeneste.**
 § 1. For befal i Norges kvinnelige arbeidstjeneste gjelder fra 1 juli 1942 følgende lønnsatser:

	Grunnlønn kr.	Alderstillegg	Topplønn kr.
Stabsleder	9 000	3 à kr. 450 etter 3, 6 og 9 år	10 350
Gruppeoverleder:	7 200	—»—	8 550
Avdelingsleder ved sentralorg., distriktsleder.			
Gruppeleder:	5 850	—»—	7 200
Kontorsjef ved sen- tralorg., distriktsstabsleder, fylkingsleder.			
Gruppenestleder:	5 400	—»—	6 750
Fagleder ved sen- tralorg., avdelingsleder ved distriktsorg., fylkingstabsleder, skoleleder			
Gruppeunderleder:	4 500	2 à kr. 450 etter 3 og 6 år	5 400
Faginspektør ved distriktsorg., fylkingsforvalter, lærerinner.			
Gjenteoverleder:	3 400	—»—	4 300
Kasserer, intendant ved skole, hjelpelærerinne, reiseinsp. ved fyl- kingorg., leirleder.			
Gjenteleder:	2 950	2 à kr. 350 etter 3 og 6 år	3 650
Leirleder.			
Gjentenestleder:	2 350	3 à kr. 250 etter 3, 6 og 9 år	3 100
Lagleder.			

Sivile sekretærer, assistenter, bud, sjåfører og lagerarbeidere lønnes som ved den mannlige arbeidstjeneste.

§ 2. Bestemmelsene i §§ 9, 10 og 11 i forordning om lønns- 29 juni.
regulering for de offentlige tjenestemenn av 20 desember 1941
får tilsvarende anvendelse på befal i Norges arbeidstjeneste.

Det samme gjelder § 12 i nevnte forordning og de i hen-
hold til § 12 fastsatte forskrifter.

Oslo 29 juni 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

29 juni.

**Forskrifter til utfylling og gjennomføring
av midlertidig lov av 21 desember 1942
om arbeidsplikt m. v.**

Med heimel i midlertidig lov om arbeidsplikt m. v. av
21 desember 1942 § 7 fastsettes følgende forskrifter til ut-
fylling og gjennomføring av loven:

1. Pålegg blir gitt av lensmannen eller politimesteren i
det distrikt hvor den person som pålegget gjelder, har bopel
eller fast opphold.

Før pålegget blir gitt bør lensmannen (politimesteren)
samrå seg med det stedlige organ for den offentlige arbeids-
formidling. Han skal straks underrette arbeidsformidlingen
om hvilke personer påleggene gjelder og hvor lang tid de er
gitt for. Hvis den utskrevne er i annen manns tjeneste, skal
tilsvarende underretning sendes til arbeidsgiveren.

2. Lensmannen (politimesteren) i det distrikt hvor ar-
beidet foregår skal på arbeidsgiverens vegne sende melding
til vedkommende skatteoppkrevere om inntaking i og fratre-
delse av tjeneste, jfr. landskatteloven § 114, byskatteloven
§ 106, begges punkt 10, regler om gjennomføring av skatte-
trekk, fastsatt ved kgl. resolusjon av 29 mai 1936 med seinere
endringer, avsnitt II, og Finans- og tolldepartementets regler
av 19 oktober 1940 om adgang til ved større ekstraordinære
anleggsarbeider m. v. å anta særskilt oppkrever for skatte-
trekk § 2.

3. Lensmannen (politimesteren) i det distrikt hvor ar-
beidet foregår skal på arbeidsgiverens vegne sende inn- og
utmeldinger til sjuke-, arbeidsløshets- og ulykkestrygden av
den som pålegget gjelder, innbetale arbeiderens og arbeids-
giverens andel av trygdepremiene og i det hele vareta de plik-
ter som trygdelovgivningen legger på arbeidsgiveren; jfr. lov

29 juni. om sjuketrygd 6 juni 1930, forordning om trygd mot arbeidsløshet av 15 november 1940 og lov om ulykkestygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931.

Oslo 29 juni 1943.

J. A. Lippestad.

29 juni. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

I henhold til § 57, punkt 5, og § 144 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes med en del mindre endringer vedtak av ordføreren i Horten 5 april 1943 om regulativ for oppmåling m. v.

Regulativet er sålydende:

I.

For enhver kart- og oppmålingsforretning som utføres av oppmålingsjefen erlegges forskuddsvis betaling etter følgende regulativ:

Når arealet ikke overstiger 300 kvm kr. 35
 For areal over 300 kvm til og med 600 kvm » 45
 For areal over 600 kvm til og med 1 000 kvm » 55
 For areal over 1 000 kvm til og med 1 500 kvm » 65
 og videre kr. 10 for hvert overskytende 500 kvm til og med 5 000 kvm, deretter kr. 15 for hvert overskytende 1 000 kvm til og med 10 000 kvm. I betalingen er tatt med erstatning for medhjelp, instrumenthold samt forretningens beskrivelse med kart og bekreftet utskrift til tinglysingsdommeren på papir av godkjent standardformat. Viser det seg ved forretningens avslutning at oppgaven ikke stemmer med det regulativmessige gebyr, sender oppmålingsjefen straks tilleggsoppgave eller betaler det for meget erlagte tilbake.

For bekreftet utskrift av målebrev betales $\frac{1}{3}$ av betalingen for oppmålingsforretning etter ovenstående, dog ikke mindre enn kr. 10.

II.

For påvisning av en eiendoms grenser etter foreliggende målebrev betales kr. 3 for hvert anvist punkt, dog ikke mindre enn kr. 15.

For påvisning av gate- eller byggelinjer betales kr. 15 med tillegg av kr. 3 for hvert punkt som forlanges påvist eller av satt over to. Samme sats gjelder for høydepåvisninger. For skisse med angivelse av påvisningens detaljer betales i forhold til arbeidet etter oppmålingsjefens skjønn.

For kontroll med at påvisninger av gate- og byggelinjer samt høyder er befulgt betales kr. 5 for hver undersøkelse. Er de utsatte merker fjernet, må ny påvisning finne sted.

Skrivelse fra Politidepartementet.

29 juni.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Beiarn herred, Nordland fylke, 7 mai 1943, om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

Kap. 1. Orden m. v.

§ 1. Ved offentlig sted menes i denne vedtekt enhver veg, sti, plass, almenning, bru, brygge eller annet sted som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet.

§ 2. På offentlig sted må folk ikke flokke seg sammen eller lape oppløp, fare med skråll og skrik eller ta seg til noe som er til hinder for ferdselen, eller forstyrrer ro og orden, skade, krenke eller være til hinder for vegfarende folk.

§ 3. Når mange mennesker samles på offentlig sted, skal de rette seg etter politiets (lensmannens) anordninger til ordnens opprettholdelse og regulering av ferdselen.

§ 4. På offentlig sted må folketog og andre prosesjoner samt friluftsmøter ikke finne sted uten at politiet (lensmannen) på forhånd har fått melding om det. Disse kan forbys når det av hensyn til den offentlige orden finnes nødvendig.

§ 5. Den som vil musisere, synge, vise kunster, forevise bilder og liknende på eller ved offentlig sted, må ha politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 6. Kortspill, dans eller fortæring av rusdrikk på offentlig sted er forbudt.

Lek på offentlig sted så ferdselen hemmes er forbudt.

§ 7. Ingen må skjære i, tegne på eller på annen måte skjemme noe som står ved offentlig sted, slikt som hus, port, stolper, rekkverk, veg- og grindstolper, tre eller liknende.

§ 8. Lovlig på eller ved offentlig sted oppsatte plakater eller kunngjøringer må ikke fjernes, ødelegges eller på noen måte skades.

§ 9. Avfall, spiker, glassbrott eller liknende må aldri kastes på offentlig sted.

Like ens er det forbudt å kaste skogsavfall, kvist, bar og annet eller la slikt bli liggende på vegkant, vegskråning eller veggroft.

§ 10. Det er forbudt å skyte med gevær, flobbert eller andre skytevåpen, med bue, sprettert og liknende på eller utover offentlig sted. På eller utover sånt sted er det også forbudt å brenne av fyrverkeri, krutt eller eksploderende gjenstander av noe slags, å kaste snøball eller annet som kan skade eller plage den som ferdes på offentlig sted.

Ved mineringsarbeider på eller ved offentlig sted, må en være varsom og varsle folk i tide.

29 juni. § 11. Det er forbudt å sette vogner, sleder, kasser og liknende slik at de kan være til hinder for ferdselen på offentlig sted.

Kap. 2. Om dyr.

§ 12. Det er forbudt å la hester, kyr, sauer og svin gå på offentlig sted uten forsvarlig bevoktning.

§ 13. Hunder som er biske eller bruker å gjø på eller på annen måte forulemper gående eller kjørende, skal eieren eller besitteren etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse holde borte fra offentlig sted, i band eller sette på en forsvarlig munnkorg. Det samme gjelder hunder som er farlige på grunn av deres størrelse eller rase.

Ingen må på offentlig sted hisse hund på noen eller la være å holde den tilbake når den går løs på noen mens han ser på.

Det er forbudt å la tisper ferdes ute i løpetiden.

Hvis bestemmelsene foran blir brutt, kan politiet (lensmannen) fange hunden og drepe eller selge den hvis ikke eieren innen 3 dager etter kunngjøringen henter dyret og betaler de utgifter som påløper.

Kap. 3. Om offentlige forestillinger m. v.

§ 14. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen holde konserter, oplesninger, dramatiske eller andre offentlige forestillinger og forevisninger som er omhandlet i § 1 og § 4 i lov av 22 mai 1875, eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane og ringkast og liknende.

For hver dag eller aften en forestilling som omhandlet gis, svares en avgift til kommunekassen fra kr. 5 til kr. 100, etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Konserter, skuespill eller andre forestillinger som gis i kristelige eller veldedige øyemed, er fritatt for avgift.

§ 15. Sammenkomster med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen) dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller liknende sammenslutning.

§ 16. Tillatelser etter §§ 14 og 15 knyttes til en bestemt person som i alle deler skal være ansvarlig. Denne plikter til ordenens opprettholdelse og til å forebygge fare for publikums sikkerhet å treffe fornødne foranstaltninger etter politiets (lensmannens) anvisning.

Ordensvernene må i forvegen være godkjent av politiet (lensmannen).

Den som får tillatelse plikter å bære de utgifter som på- 29 juni.
løper ved å oppfylle de betingelser som er stilt.

§ 17. Ingen må avgi eller bruke lokale (telt eller inn-
hegning regnes med) til offentlig forestilling hvis ikke politiet
(lensmannen) har godkjent det som betryggende for publi-
kums sikkerhet. Politiet (lensmannen) kan bestemme hvor
mange personer det kan tas inn i lokalet og på de forskjellige
plasser i det.

Alle sammenkomster skal være slutt kl. 2 natt.

Det er overlatt til politiet (lensmannen) ved enkelte
leiligheter å påby tidligere lukning eller gi tillatelse til seinere
lukning.

§ 18. Alle som kommer til offentlige forestillinger eller
sammenkomster eller andre forlystelser, skal oppføre seg
sømmelig og ordentlig og ikke hindre eller bryte av forestil-
lingen eller forstyrre andre besøkende ved å støye, holde for
lenge på med bifalls- eller mishagsytringer eller på annen
måte. Berusete personer skal nektes adgang.

Kap. 4. Om barn.

§ 19. Det er forbudt å selge tobakksvare til barn under
15 år uten at de har skriftlig fullmakt fra en voksen person
som kjøpmannen kjenner og som gir opplysning om mengden
som barn skal kjøpe. Likeså er det forbudt å kjøpe eller gi
tobakksvare til barn under 15 år.

§ 20. Barn under 16 år må ikke ferdes på offentlig sted
mellom kl. 21 og kl. 5 i tiden fra 1 september til 1 april og
ellers mellom kl. 22 og kl. 5, uten i følge med foreldre, andre
voksne medlemmer av husstanden, voksne skyldfolk eller fore-
satte. Politiet kan i enkelte tilfelle eller for visse dager gjøre
unntak herfra. Barn som ferdes ute i strid med disse regler,
kan politiet ta vare på til foreldre eller andre foresatte kan
hente dem, eller de kan vises eller bringes heim.

Kap. 5. Forskjellige bestemmelser.

§ 21. Overtredelse av denne vedtekt eller bestemmelser
utferdiget med heimel i denne, straffes etter § 339, 2 i straffe-
loven for så vidt ikke strengere straff etter den alminnelige
straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

§ 22. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned etter at den er
stadfestet av Politidepartementet. Fra samme tid oppheves
politivedtekt for Beiarn herred av 6 oktober 1917 og 8 juni
1918 som ble stadfestet ved kongelig resolusjon av 24 septem-
ber 1918.

29 juni. **Skrivelse fra Politidepartementet.**

I medhold av midlertidig lov av 19 februar 1942 om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret, dens § 1, 3 ledd, bestemmes herved i henhold til vedtak av ordføreren i Beiarn herred, Nordland fylke, 7 mai 1943, at nevnte lov også skal gjelde for herredet utenfor tettbygde strøk.

29 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av 29 mai 1942 av ordføreren i Tinn herred, Telemark fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Tinn herred utenom Rjukan skal holde hunden i band eller forsvarelig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (i tiden fra 15 mai til og med 30 september). Unntatt fra påbudet er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarelig måte av eier eller besitter, samt buhunder.

29 juni. **Skrivelse fra Finansdepartementet.**

Avgiftsatsen og refusjonsatsene for brennevin blir fra 1 juli 1943 som no å gi følgende tillegg:

Avgiftsatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %), tillegges kr. 2,10.

Refusjonsatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råsprit, renset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftsats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonsatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

30 juni. **Forordning. (Sosialdepartementet.)**

Forskrifter nr. 3
etter lov nr. 1 om gjennomføring av loven
om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats.

§ 1. Arbeidsføre personer i alderen 16 til 60 år får de rettigheter som følger av disse forskrifter dersom de frivillig etter tilvisning av arbeidsformidlingen, og i den utstrekning som er nevnt nedafor, utfører arbeid i jord- eller skogbruk i tida inntil 31 oktober 1943.

§ 2. For å få de rettigheter som er fastsatt i §§ 3, 4, 5 og 7 må arbeidstakeren utføre jordbruksarbeid i minst 2 veker (12 arbeidsdager) i sammenheng, eller hogge minst

5 famner bjørk, svartor, eik eller bøk, eller 7 famner skogs- 30 juni.
ved (60 cm), eller 70 en-meters reis langved (3 meter). Blir
jordbruksarbeidet utført fra og med 1 september får arbeids-
takeren likevel nevnte rettigheter når han har arbeidd 1 veke
(6 arbeidsdager).

Arbeidstakeren plikter å utføre det tilviste arbeid etter
beste evne, og han har å rette seg etter den midlertidige ar-
beidsgivers rettleiing og ordre. For arbeid i jordbruket skal
arbeidstida være som vanlig i distriktet, likevel ikke ut over
55 timer i veka.

§ 3. Arbeidstakeren har når han utfører jordbruksarbeid
krav på kost og losji hos jordbrukeren samt kr. 3 i lønn pr.
arbeidsdag, men kr. 2 pr. dag for kvinner og for ungdom i
alderen 16—21 år. I tida fra og med 1 september forhøyes
nevnte satser med kr. 1 pr. dag.

Arbeidstaker som utfører skogbruksarbeid lønnes etter
reglene i § 7 i forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp
til jord- og skogbruk med seinere endringer.

§ 4. Arbeidstaker som utfører jord- eller skogbruks-
arbeid og er minst 18 år får i arbeidsperioden et lønnstilskott
av staten på kr. 1,50 pr. arbeidsdag. Forsørger arbeidstakeren
ektefelle, barn under 16 år eller foreldre, får han dessuten
et lønnstilskott på kr. 1,50 pr. dag for ektefelle og kr. 0,50
pr. dag for hver av de øvrige nevnte personer som han for-
sørger.

Lønnstilskott som nevnt i første ledd skal likevel ikke be-
tales for de første 12 arbeidsdager (2 veker) i arbeidsperi-
oden når det gjelder arbeid i jordbruket utført før 1 sep-
tember. Heller ikke kan tilskott betales for lengre tid enn
5 veker.

Lønnstilskott blir for øvrig utbetalt etter de regler som
er fastsatt for familiestønad etter forordning av 27 mai 1941
om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9.

§ 5. Arbeidstakeren har krav på fri reise en gang fram
og tilbake til det nye arbeidsted når avstanden til bostedet
er minst 5 km. Han har dessuten krav på kostvederlag med
kr. 3 pr. reisedag såfremt reisa tar mer enn 4 timer en veg
og avstanden er minst 20 km. For tilbakereisa gjelder dette
bare når vilkåra etter § 2 er oppfylt. Disse utgifter dekkes
av staten og betales ut av den offentlige arbeidsformidling
etter samme regler som i forordning av 27 mai 1941 om ar-
beidshjelp til jord- og skogbruk § 3.

§ 6. Lønns- og reisetilskott betales ikke til personer som
må reknes å høre til jord- eller skogbruksyrket eller som tar
jord- eller skogbruksarbeid for sin vanlige arbeidsgiver.

30 juni. § 7. Arbeidstaker som overfor forsyningsnemnda i sin bostedskommune godtgjør at han i samsvar med disse forskrifter har arbeidd i jordbruket i slik tid som nevnt i § 2, får for seg sjøl tilvist, foruten ordinær rasjon av poteter og grønnsaker, et tillegg på 25 % av grunnrasjonen for poteter og 25 kg grønnsaker. Samme rett til tilleggsrasjoner opparbeides for en person av arbeidstakerens husstand for hver 4 nye dagers arbeid ut over 2 veker (12 arbeidsdager) i tida før 1 september, og for hver 3 nye dagers arbeid ut over 1 veke (6 arbeidsdager) seinere.

Arbeidstaker som godtgjør at han i samsvar med disse forskrifter har hogd den mengde ved som er nevnt i § 2 får, etter eget valg, enten rett til fortrinnsvis dekning for seg og sin husstand av den forbrukskvote brenneved som gjelder for brenneterminen 1943—44, eller han får for seg sjøl rett til den tilleggsrasjon av poteter og grønnsaker som er nevnt i første ledd. Ved hogging av mer ved enn det som er nevnt i § 2 oppnår han tilleggsrasjon av poteter og grønnsaker for ett husstandsmedlem for hvert merkvantum på 20 reis ved.

§ 8. Arbeidstaker som i minst 2 sammenhengende veker utfører jordbruksarbeid har krav på slike tilleggsrasjoner av brød og fett som er bestemt for gårdsarbeidere. Den som utfører skogsarbeid i minst 2 sammenhengende veker tilkommer vanlig rasjon som for skogsarbeidere bestemt.

§ 9. Rasjoneringskort og tilleggskort for matvarer skal stilles til rådighet for jordbrukeren til klipp av merker for det tidsrom arbeidstakeren har kosten hos ham.

§ 10. Er den som melder seg til jord- eller skogbruksarbeid tilsatt i annet arbeid, har han krav på permisjon av sin vanlige arbeidsgiver for den tid jord- eller skogbruksarbeidet og nødvendig reise til og fra dette varer, med mindre arbeidsformidlingen bestemmer at han skal fortsette arbeidet hos sin vanlige arbeidsgiver. Arbeidsformidlingen bestemmer også i tilfelle av uenighet hvor lang tid bedriften plikter å gi permisjon. Arbeidstakeren skal ved innmeldinga godtgjøre at han har varslet sin arbeidsgiver om at han har meldt seg til jord- eller skogbruksarbeid.

§ 11. Under arbeidsperioden kan den vanlige arbeidsgiver betale arbeidstakeren inntil en tredjedel av full lønn.

Arbeidstakeren står i arbeidsperioden fortsatt sjuke- og arbeidsløshetsstrygdet for den vanlige arbeidsgivers rekning i samme trygdekasse og samme inntektsklasse som før. Arbeidsgiveren kan ikke trekke arbeidstakerens del av trygdepremien i hans lønn med mindre han betaler lønn i den utstrekning som er nevnt i første ledd.

Arbeidstakeren må ikke fjernes fra sin stilling på grunn 30 juni. av fraværet på jord- eller skogbruksarbeid.

§ 12. Dersom en person som har utført frivillig jord- eller skogbruksarbeid i samsvar med bestemmelsene i disse forskrifter i 1943 skulde bli pålagt arbeid etter bestemmelsene i forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk av 27 mai 1941, kan han kreve at det skal gjøres fradrag i påleggsperioden for den tid han har utført frivilligt arbeid, omreknet til det dobbelte antall dager.

§ 13. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av disse forskrifter gjør nødvendige.

Oslo 30 juni 1943.

J. A. Lippestad.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

30 juni.

Etter søknad fra ordføreren i Halse og Harkmark herred, Vest-Agder fylke, bestemmes herved i medhold av § 3, 2 og 3 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund at enhver eier eller besitter av hund i Mandal skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal dog ikke gjelde hund som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Lov om utviding av grensene for kjøpstaden Moss.

1 juli.

Nr. 1.

§ 1. Fra 1 juli 1943 overgår Jeløy herred i Østfold fylke til kjøpstaden Moss således at herredets grenser mot Vestby, Våler og Rygge og kjøpstadens grenser mot Rygge blir kjøpstadens grenser mot de nevnte herreder.

§ 2. Den nye grenselinjen skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Innenriksdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Innenriksdepartementet.

§ 3. Jeløy herred skal fra 1 juli 1943 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som ved denne lovs ikrafttreden måtte hvile på jord i herredet.

§ 4. Det oppnevnes ny ordfører og varaordfører og nye formenn med varamenn for den utvidete kommune. Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke ut over 31 desember 1944. For styrer, råd, utvalg og nemnder m. v. som er oppnevnt med heimel i lov kan det foretas ny oppnevning eller

1 juli. supplerings etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

§ 5. De personer som 1 juli 1943 er bosatt i det tidligere Jeløy herred skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å motta oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd i herredet.

§ 6. De personer som 1 januar 1943 hadde bopel i Jeløy herred anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1943 til 30 juni 1944 med hensyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete bykommune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1943 til 30 juni 1944 skal foregå etter de regler som gjelder for Moss i medhold av skattelovgivningen for byene.

Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måte finnes nødvendige i skattelovgivningens frister for utførelse av likningen.

§ 7. De i Jeløy herred hjemstavnsherrettede personer som 1 juli 1943 bor eller — om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bopel innen herredet, skal ha sin hjemstavns i Moss hvis de er flyttet til Jeløy før 1 juli 1942.

§ 8. De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel i det tidligere Jeløy herred skal ha rett til å fortsette den næring de har drevet med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De som 1 juli 1943 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring i det tidligere Jeløy herred skal ha rett til på dette område å fortsette den næring de har drevet.

De næringsdrivende som er nevnt i denne paragraf må melde seg for politimesteren i Moss innen 1 september 1943 for å kunne nyte de rettigheter som herved blir tillagt dem.

Næringsdepartementet gir de nærmere forskrifter som finnes påkrevd etter denne paragraf.

§ 9. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Moss nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete strekninger bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 10. I det innlemmete område skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement være tillatt å føre opp trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningssloven av 22 februar 1924.

§ 11. Framkommer det til Innenriksdepartementet innen 1 juli. utgangen av september måned 1943 fra fylkesmannen i Øst- Nr. 1. fold eller fra ordføreren i Moss begjæring om det, blir det å avgjøre ved skjønn hvorledes det økonomiske oppgjør mellom Østfold fylkeskommune og Moss kommune skal finne sted. Skjønnnet avgis i tilfelle av 3 personer som oppnevnes av Innenriksdepartementet.

For så vidt noen av partene innen 3 — tre — måneder etter avgivelsen av skjønnnet forlanger overskjønn, blir dette å avgi av 5 personer som også oppnevnes av Innenriksdepartementet.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets medlemmer skal alle være bosatt utenfor fylket og byen.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betaling av eventuelt skjønnsbeløp.

Innenriksdepartementet gir de nærmere regler om hvorledes skjønnnet skal holdes.

Omkostningene som fastsettes av Innenriksdepartementet bæres ved skjønnnet av Moss kommune og ved overskjønnnet av den part som forlanger overskjønn. Forlanger begge parter overskjønn, deles omkostningene likt mellom dem.

Oslo 1 juli 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

Lov om hestehjelpskasser for utreder- 1 juli. kvarterer. Nr. 2.

§ 1. Hestehjelpskassene for utrederkvarterene er:

- a. Den sønnaffjelske hestehjelpskasse.
- b. Den nordaffjelske hestehjelpskasse.

§ 2. Begge kasser har eget styre og hører under Landbruksdepartementet som fører tilsyn med at denne lovs bestemmelser blir overholdt. Vedtak av styret skal forelegges departementet til godkjenning. Dette gjelder dog ikke bevilgning eller nektelse av hestehjelp til utreder for kvarterhest som er kassert eller død.

Departementet kan i mindre og ofte tilbakevendende saker bestemme at styrevedtak skal være gyldige uten departementets godkjenning.

§ 3. Styret i Den sønnaffjelske hestehjelpskasse skal bestå av formann, varaformann og 2 styremedlemmer som alle oppnevnes av departementet, samt 7 utredere, hvorav en fra

1. juli. hvert av fylkene, Østfold, Akershus, Buskerud, Vestfold, Hedmark, Oppland og Hordaland. Utrederne oppnevnes av departementet etter forslag fra Sentralstyret for de sønnafjelske utrederforeninger. Styremedlemmer fra Østfold og Vestfold skal foreslås blant utredere for overtallige kvarterer og fra de øvrige fylker blant utredere for virkelige kvarterer. Styret i Den nordafjelske hestehjelpskasse skal bestå av formann og varaformann som begge oppnevnes av departementet, samt 3 utredere, hvorav en fra hvert av de to trøndelagsfylker uttatt blant utredere for virkelige kvarterer og en uttatt blant utredere for overtallige kvarterer i begge fylkene. Utrederne oppnevnes av departementet etter forslag fra Sentralstyret for de nordafjelske utrederforeninger.

For hvert medlem av styrene oppnevnes en varamann. Oppnevningen som styremedlem og varamann gjelder for 4 år. Den som har vært oppnevnt medlem av styret i 4 år har rett til i like så lang tid å unnslå seg for å motta valg.

Styret trer sammen en gang årlig, henholdsvis i Oslo og Trondheim. Formannen bestemmer når møtet skal holdes. Også ellers kan formannen sammenkalle møte hvis en tredjedel av styremedlemmene framsetter grunnet krav om det. Departementets godkjenning må innhentes hvis det ønskes holdt mer enn ett ekstraordinært styremøte i samme kalenderår.

Mellom møtene er formannen bemyndiget til i mindre viktige saker å handle på styrets vegne.

Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Mellom møtene har formannen myndighet til i mindre viktige saker å handle på styrets vegne.

§ 4. Departementet antar etter forslag fra vedkommende styre en kasserer og regnskapsfører for hver av de to hestehjelpskasser. Disse tjenestemenn skal også virke som sekretærer for de respektive styrever. Lønnen fastsettes av styret og må godkjennes av departementet. Departementet bestemmer hvor stor sikkerhet hver av dem skal stille. De avlegger årlig regnskap som offentliggjøres etter nærmere bestemmelse av departementet.

§ 5. Et nytt kvarter kan opptas i hestehjelpskassen mot innskudd av et beløp som svarer til hvert av de eldre kvarterers andel i kassens formue etter siste regnskap.

§ 6. Kassenes midler gjøres inntektsbringende mot sikkerhet som bestemt for offentlige stiftelsers midler.

Utlån bevilges av departementet. Utrederne er fortrinnsberettiget til å få slike lån, særlig de som kan opplyse å ha virket til hesterasens foredling.

- § 7. Kassene har å bestride følgende utgifter: 1 juli.
 a. Administrasjonsutgifter, derunder skyss- og kostgodt- Nr. 2.
 gjøring samt arbeidspenger til styrets medlemmer.
 b. Den hestehjelp styret bevilger for kvarterhest som i
 samme eller foregående år er skadd utenfor den offent-
 lige tjenestetid og derfor er satt ut av tjenesten eller
 død. Slik hestehjelp ytes ikke når vedkommende utreder
 selv er skyld i skaden. Hestehjelpens størrelse bestemmes
 etter regler som fastsettes av styret med departementets
 godkjenning.
 c. Den hestehjelp eller det bidrag til forsikring som bevilges
 av styret for privat hest på overtallig kvarter som ikke
 holder gjenværende tjenestehest.

Hestehjelpens (bidragets) størrelse bestemmes etter
 regler som fastsettes av styret med departementets god-
 kjenning. Hvis de årlige inntekter etter fradrag av de
 her nevnte utgifter måtte vise overskott, kan det over-
 skytende etter vedtak av styret og med departementets
 godkjenning anvendes til hesterasens foredling og andre
 for eiere av utredereiendommer gagnlige formål.

§ 8. Departementet gir nærmere forskrifter til utfylling
 og gjennomføring av denne lov.

§ 9. Lov om hestehjelpskasser for hærens utrederkvar-
 terer av 27 juli 1895 oppheves.

Oslo 1 juli 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til stats- 1 juli.
kassen på brennevin (sprit) og reseptblan-
ketter.

For budsjett-terminen 1 juli 1943—30 juni 1944 skal
 av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke
 (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisins-
 dispenserende læger og dyrlæger, svares følgende avgifter til
 statskassen:

På brennevin	kr. 0,10
pr. liter.	
På reseptblanketter	» 0,10
pr. blankett.	

Oslo 1 juli 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

1 juli. **Ministerpresidentens beslutning om avgift til statskassen fra apotekere for 1943—44.**

For budsjettåret 1 juli 1943—30 juni 1944 skal apotekere svare avgift til statskassen av omsetningen ved apotekene etter disse regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000	(eller del derav)				1 pst.
» 2net	» 5 000	(— » —)				2 »
» 3dje	» 5 000	(— » —)				3 »
» 4de	» 5 000	(— » —)				4 »
» 5te	» 5 000	(— » —)				5 »
» 6te	» 5 000	(— » —)				6 »
» 7de	» 5 000	(— » —)				7 »
» omsetning over dette						8 »

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes for apotek med omsetning:

over kr.	75 000	til og med	kr. 100 000	med ..	15 pst.
»	»	100 000	— » —	»	150 000 » .. 30 »
»	»	150 000	— » —	»	200 000 » .. 45 »
»	»	200 000			60 »

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisin-utsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved et apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Summer som er kommet inn for insulin, som apotekerne selger uten fortjeneste.
3. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningskatt til staten.
4. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke krigstilleggsavgiften til statskassen på drikkebrennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 4. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 5. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve. 1 juli.

Oslo 1 juli 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.
Sjef for Innenriksdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om utjamningsavgift på konsummjølk i tida 1 juli 1943—30 juni 1944. 1 juli.

Østlandets melkesentral, Telemark mjølkesentral, Aust-Agder melkesentral, Vest-Agder melkesentral, Vestlandske mjølkesentral, Møre mjølkesentral, Trøndelag melkesentral og Nord-Norges melkesentral vert gjevi rett til å krevja opp utjamningsavgift på konsummjølk hjå ikkje-medlemmer av sentralane i tida 1 juli 1943—30 juni 1944 i samsvar med lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgifta skal krevjast opp i samsvar med Landbruksdepartementet sine føresegnar frå 23 desember 1936 og skriv frå 11 januar 1935 med seinare brigde. Det vert teki attenhald om rett til å brigde føresegnene og avgiftsatsane og til når som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift.

Oslo 1 juli 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.
Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

Forordning. (Finansdepartementet.)

1 juli.

Endring av Finans- og tolldepartementets bestemmelser av 18 oktober 1941 om beregning og oppkreving av omsetningsavgift.

Etternevnte paragraffer skal heretter lyde slik:

§ 1, annet ledd, første punktum.

Opptrer mellommann for selger eller kjøper i tilfelle som nevnt i avgiftsbeslutningens § 3, nest siste avsnitt, eller ved omsetning av produkter fra gårdsbruk med binæringer, husdyrhold eller hagebruk, betales avgiften av mellommannen.

§ 4, første ledd.

Enhver som omsetter varer for egen eller fremmed regning, eller som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører arbeid

- 1 juli. som nevnt i avgiftsbeslutningens § 2, plikter å innrette slik bokføring at omsetningen (herunder også arbeidsytelser) i tilfelle fordelt på avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til enhver tid og uten vanske kan fastsettes og kontrolleres. Direktøren for skattevesenet utferdiger nærmere forskrifter og pålegg om bokføringen.

Oslo 1 juli 1943.

Prytz.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.